

ဒါကတော့ လုပ်မှာပေါ့

ရေး - အမည်မသိ

Typed by Kaungmyattun99(အချစ်တက္ကသိုလ်)

စိုးခိုင်တစ်ယောက် ဦးလေးအိမ်၌ နေရင်း ကျောင်းတက်ကာ ဘွဲ့ရခဲ့သည်..။ မိဘနှစ်ပါးစလုံးကလည်း ဆုံးပါးသွားကြပြီမို့ ကျောင်းပြီးတော့ ရွာမပြန်ဖြစ်တော့ပဲ ဦးလေးနှင့် အတူ နေထိုင်ခဲ့သည်..။

ဦးလေးဖြစ်သူကလည်း လူပျိုကြီး..။ ဦးလေးနှင့် အတူ နေထိုင်ရင်း နှစ်နှစ်ခန့် အကြာတွင် ဦးလေးလည်း သေဆုံးသွားခဲ့ရာ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့ပြီး အိမ်ကို တစ်ခြမ်းပိုင်းကာ အိမ်ငှားခေါ်တင်ထားခဲ့သည်..။

အိမ်ငှားနေသော မိသားစုမှာ ပန်းအိဖြူ ဆိုသော သမီးတစ်ယောက်ပါသည်..။

စိုးခိုင်က ဖော်ရွေစွာနေတတ်သူမို့ အိမ်ငှားမိသားစုနှင့် သိပ်မကြာခင်မှာပင် မိသားစုပမာ ရင်းနှီးသွားခဲ့သည်..။ မိဘများက အကူအညီတောင်းသဖြင့် သမီးဖြစ်သူ ပန်းအိ အား စာကူပြပေးခဲ့ရာမှ အခုဆိုလျှင် ပန်းအိလေးနှင့် သမီးရည်းစားမက လင်မယားမကျ အခြေအနေသို့ပင် ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီ..။

မိဘများက ရပ်ကွက်ဈေး၌ ဆိုင်ထွက်ဈေးရောင်းကြသည်မို့ နေ့ခင်းဘက်ဆိုလျှင် အိမ်၌ သူတစ်ယောက်သာ ကျန်နေခဲ့တတ်သည်..။

ပန်းအိလေးကို လက်မထပ်ရသေးပေမယ့် မယားအရာ မြှောက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်အတွက် ကာမမှု ကိစ္စများ၌ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် အရှက်ကုန်ကာ ပွင့်လင်းစွာ ဆက်ဆံနိုင်သည်အဆင့်သို့ပင် ရောက်ရှိနေလေပြီ..။

အခုလည်း စိုးခိုင်က တူးဘိုင်ဝမ်းခေါ် ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမနှစ်ယောက် အတူတူ ကာမစပ်ယှက်ပျော်ပါးမှုကို လုပ်ကြည့်ချင်နေရာ ၊ ပန်းအိဖြူက ထိုသို့ပြုလုပ်မှုတွင် ပါဝင်ရန် သဘောတူသည်အတွက် သူတို့နှင့်အတူ သည်လိုမျိုး အပျော်ကျူးမည် အခြားအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ရှာဖွေစဉ်းစားလေတော့သည်..။

ပထမတွင်တော့ မိမိ အကြံအဖန်ဖြစ်နေသည် မိန်းမတစ်ယောက်လောက် ၊ ဒါမှ မဟုတ် ပြည်တန်ဆာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို အော်ဒါခေါ်ယူကာ လုပ်ကြံဖို့ စိတ်ကူးမိသေးသည်..။

သို့သော် သည်ထက်ပိုကောင်းသည် စိတ်ကူးတစ်မျိုး ရသောကြောင့် ပန်းအိဖြူကို သွေးတိုးစမ်းသည် သဘောမျိုး ပြောကြည့်သည်..။

“ ဦးတို့နဲ့ အတူတူလုပ်ကြံဖို့ မိန်းမတစ်ယောက် ရှာရတာ ဦးအနေနဲ့ မလွယ်ကြာပဲကွ..။ အဲဒါ ပန်းအိဖက်က ဖန်ကြည့်ပါလား..”

“ ဟာ...ဦးကလဲ သမီးက အဲဒါမျိုးအတွက် ဘယ်လိုလုပ် ရှာတတ်မှာလဲလို့... ဒါတွေ သမီးမှ နားမလည်တဲ့ ဥစ္စာ..”

“ ပန်းအိအဖို့ သိပ်မခက်ပါဘူး ကွာ..၊ ဟို ချိုချိုဌေးတို့ ၊ မကျင်ကြူးတို့ လို ပန်းအိသူငယ်ချင်းမ တစ်ယောက်ယောက်ကို ဖြစ်ဖြစ် ၊ ဒေါ်ခင်မမတို့ ဒေါ်စတယ်လာတို့လို ပန်းအိရဲ့ ဆရာမလေးတွေ တစ်ယောက်ယောက်ကို ဖြစ်ဖြစ် ဖက်လိုက်နမ်းလိုက် ၊ ဟိုကိုင်သည်ကိုင် လုပ်လိုက်နဲ့ အသာဇာတ်သွင်းယူလာရင် ဖြစ်ပါတယ်...။ အဆင်ပြေသွားပြီး သမီးတို့နှစ်ယောက် ပလူးနေကြတဲ့ အချိန် ဦးကဝင်လာရင် အားလုံး အိုကေသွားမှာ...”

ချိုချိုဌေးသည် ရခိုင်ကပြားမလေးဖြစ်ကာ အသားညိုပြီး ကိုယ်လုံးတောင့်သည်..။ မကျင်ကြူးကတော့ တရုတ်ကပြားမလေးဖြစ်ကာ အသားဖြူကာ ချိုချိုဌေးလောက် ကိုယ်လုံးမထွားသော်လည်း လုံးလုံးကျစ်ကျစ်နှင့် အချိုးအစားကျသည်..။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ပန်းအိဖြူနှင့် ရွယ်တူ အတန်းတူ သူငယ်ချင်းမလေးများ ဖြစ်ကြသည်..။ ပန်းအိဖြူဆီ လာနေ၍ စိုးခိုင်က တွေ့သိမျက်မှန်းတန်းမိနေကာ (အခြေအနေပေးပါက) လိုးချင်နေသည် ကောင်မလေးတွေဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်..။
ဒေါ်ခင်မမကတော့ ပန်းအိတို့၏ အတန်းမှ သင်္ချာသင်သော ဆရာမ ၊ သည်ရပ်ကွက်ထဲမှာပင် နေသည်..။ မန္တလေးသူ ၊ အသက် ၃၀ ဝန်းကျင် ၊ ညိုညိုချောချော အရပ်မြင့်လျက် ကိုယ်လုံးခပ်သွယ်သွယ် ။ ကျောင်းအသွား ကျောင်းအပြန် စိုးခိုင်တို့၏ အိမ်ရှေ့မှ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လုပ်ရာ ၊ စိုးခိုင်က အိမ်ထဲမှ တိတ်တိတ် ချောင်းကြည့်ကာ ငမ်းနေမိသော မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သည်..။
ဒေါ်စတယ်လာကတော့ ပန်းအိတို့ကျောင်းက ကာယနည်းပြဆရာမ..။ ဘိုကပြားမ ။ အသက် ၂၇ နှစ်ခန့်ရှိပြီး ရွှေရောင်ဆံပင်တိုတို ၊ အသားဖြူကာ လူကောင်က အတော်ထွားသည်..။ စိုးခိုင် တစ်ခါနှစ်ခါသာ မြင်ဖူးသော်လည်း သည်ဆော်ကြီး ဖိုက်ပစ်လိုက်ရ ဟု စိတ်ထဲက ပစ်မှားမိသည်ကတော့ အကြိမ်ကြိမ်..။
ထိုအမျိုးသမီးလေးယောက်ထဲမှ ဘယ်တစ်ယောက်ကို ဖန်နိုင်သည်ဖြစ်စေ စိုးခိုင်အဖို့ သူကြိုက်လိုးချင်နေသူတစ်ယောက်ကို လိုးရမှာကတော့ သေချာသည်မို့ ပန်းအိဖြူကို အကြံပေး တိုက်တွန်းနေခြင်း ဖြစ်သည်..။

“ သမီးက ဘယ်လိုမျိုး ဖန်ရမှာလဲ...ဦးရ...”

“ ဦးက ပြောပြပေးမှာပေါ့ ...ဖန်နိုင်ရင်တော့ သမီးရော ဦးရော အပြတ်အရသာတွေ့မှာ..”

“ ဘာလဲ...ဦးစိုးက သူတို့ကို လုပ်ချင်နေတာလား..”

“ ဟာ...ဒီလိုမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး .. ပန်းအိရာ..”

“ ဖန်လို့ရရင်ကော မလုပ်ဘူးလား...”

“ ဟဲ ဟဲ ဟဲ...ဒါကတော့..လုပ်မှာပေါ့...”

“ ဟွန့်...ဦးစိုး ဒါမျိုး ဝါသနာကြီးမှန်း သိပါတယ်နော်...”

“ ဟဲဟဲဟဲ....ဟဲဟဲဟဲ.....”

စိုးခိုင်က ရယ်ကျဲကျဲ လုပ်နေလိုက်သည်..။

“ ဟော...ပြောရင်းဆိုရင်း ..ဟိုမှာ လာနေကြပါရော လား...၊ တိုက်ဆိုင်လိုက်တာ...”

“ ဟိုတစ်ယောက်ကဘယ်သူလဲ...”

ဆရာမလေးများနှင့် ကျောင်းသူလေးများ ဖြတ်လျှောက်သွားကြပြီးသောအခါ စိုးခိုင်က ပန်းအိဖြူကို မေးသည်..။

“ ဘယ်တစ်ယောက်လဲ...ဦးရဲ့..”

“ ဆံပင်တိုတိုနဲ့ ဆရာမလေးဟာ လေ...”

“ အော်....တီချယ် အိုင်ရင်း လေ..၊ သူက အင်္ဂလိပ်စာ ပြတယ်..။ ကျောင်းက ကြက်ခြေနီ တာဝန်ခံပေါ့...၊ ကျောင်းဆေးခန်းမှာလည်း ထိုင်တယ်...၊ ဘာလဲ...တီချယ် အိုင်ရင်းကိုပါ ဖန်ကြည့်ရမှာလား...”

“ လုပ်ကြည့်လေ....”

“ ဟွန့်...ဦးစိုးက တီချယ်အိုင်ရင်းက ဖင်ကြီးလို့ သဘောကျပြန်တာလား....”

“ ပန်းအိကလဲကွာ....တစ်ယောက်မရ တစ်ယောက် အဆင်ပြေအောင် ဖန်ကြည့်ပါလို့ ပြောတာပါ...ကွ....”

စိုးခိုင်က ထိုအမျိုးသမီး ငါးယောက်တွင် ဆရာမ အိုင်ရင်းဆိုသူကို အကြိုက်ဆုံး ဖြစ်သွားသည်..။ ပြီးတော့ ဆရာမ ဒေါ်စတယ်လာပေါ့...။

“ အင်းလေ.....လုပ်ကြည့်တာပေါ့..”

“ ဆရာမ အိုင်ရင်းက ဘာလူမျိုးလဲ...”

“ ဂျူးနဲ့ ပန်ချာပီကပြားလို့ ပြောကြတာပဲ...”

သည်လိုနှင့် စိုးခိုင်သည် ပန်းအိဖြူကို အမျိုးသမီးအချင်းချင်း ခင်သလိုလို ၊ စသလိုလိုနှင့် ဖက်လိုက် ၊
ကိုင်လိုက်လုပ်ရန် နည်းလမ်းများ ၊ အခွင့်အရေး ရလျင် ဂုဏ်လို ဟိုကိုင် သည်နှိုက်လုပ်ရန် နည်းလမ်းများကို
ပန်းအိဖြူအား သင်ပြပေးသည်..။ မိန်းကလေးချင်း ပလူးကြသည်။ အခန်းတွေ ပါသော လက်စံဘီယန်
အပြာကားများကို စပါယ်ရှယ် ငှားပြကာ ကြည့်ရှုနည်းယူစေသည်..။
သည်လိုနှင့် တစ်ပတ်ခန့် အကြာတွင်တော့ အခြေအနေ ထူးခြားလာလေတော့သည်..။
ထိုနေ့ညနေက ပန်းအိဖြူသည် ကျောင်းမှ အတော်နောက်ကျ၍ ပြန်လာသည်..။ ပြန်ရောက်သည်နှင့်
စိုးခိုင်၏ အိမ်ခန်းဘက်သို့ ကူးလာကာ ဝမ်းသာအားရ ပြောသည်..။

“ ဦးစိုးရေ...အဆင်ပြေသွားပြီ .. သိလား...၊ အိုကေပဲ...”

ထိုစကားကို အခြားသူများ နားလည်မည် မဟုတ်သော်လည်း စိုးခိုင်ကတော့ အထာပေါက်သည်..။

“ ဟုတ်လား...ဘယ်သူနဲ့လဲ...”

အသံနှိမ့်ကာ မေးသည်..။

“ ဟိုလေ....ဟို.....”

ပန်းအိဖြူက တိတိကျကျ ချက်ချင်း မပြောသေးပဲ စကားထစ်သလို လုပ်နေရာ..။ စိုးခိုင် စိတ်မရှည်ချင်တော့..။

“ ပန်းအိကလဲ...ပြောစမ်းပါ...၊ မြန်မြန် ဘယ်သူနဲ့ ဖန်နိုင်ခဲ့တာလဲ....”

တစ်ဘက်ခန်းတွင် မိခင်ဖြစ်သူ အေးအေးမော် အိမ်ပြန်ရောက်နေပြီ ဖြစ်ရာ...စိုးခိုင်က အသံနှိမ့်၍ ထိန်းကာ
ပြောနေရသည်..။

“ ဦးစိုးက ဘယ်သူ့ကို ဖြစ်စေချင်တာလဲ...ဟင်..၊ အဲဒါ အရင် ပြောအုန်း...”

ပန်းအိဖြူက စိုးခိုင်ကို စ လိုသည်။ သဘောဖြင့် ရစ်နေသည်..။

“ဟိုလေ....တီချယ်...”

ပန်းအိဖြူက အသာခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြောသည်..။ စကားအသွားအလာ အရ ဆရာမလေး သုံးယောက်အနက်မှ တစ်ယောက်ယောက် ဖြစ်တော့မှာ သေချာနေသည်မို့ စိုးခိုင် အတော်ပင် မရိုးမရွ ဖြစ်နေသည်..။ သူ့သဘောအကျဆုံး ဆရာမ ဒေါ်အိုင်ရင်း ဖြစ်ပါစေဟုလည်း စိတ်ထဲက ကြိတ်ကာ ဆုတောင်းသည်..။ ပန်းအိဖြူ ဆက်ပြောလာတော့မည် အမည်ကိုလည်း လောကြီးစွာပင် စောင့်သည်..။

“ တီချယ်...စတယ်လာ...ဦးရဲ့...”

မိမိအချချင်ဆုံးသော အမျိုးသမီး မဟုတ်သော်လည်း အသားဖြူဖြူ ကိုယ်လုံးတောင့်တောင့် ၊ ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် ဘိုကပြားမမို့ စိုးခိုင် ကျေနပ်ပါသည်..။

“ ဟုတ်လား...ဘယ်လိုများ အဲဒီဆရာမလေးနဲ့ ဖြစ်သွားတာလဲ ပန်းအိရ..၊ ပြောပြစမ်းပါအုံး.....အဲ...ပန်းအိက ဘယ်လိုများ ဖန်လိုက်တာလဲ...ဟင်...”

“ အဟိ....သမီးက ဖန်တာမဟုတ်ဖူး...ဦးရဲ့...၊ တီချယ်က စလာတာ...”

“ ဒီလိုလား...ဘယ်လိုစလာတာလဲ...”

“ ဒီနေ့...ပီတီချိန်မှာ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ရင်း သမီးရဲ့ ခြေထောက် နည်းနည်း ထိမိသွားတယ်..၊ အဲဒါ တီချယ် စတယ်လာက ရုံးခန်းထဲခေါ်သွားပြီး ခြေထောက်ကို ဆေးလူးပေးတယ်..။ အသာလဲ နှိပ်ပေးတယ်...၊ ထိမိတာက ခြေသလုံးမှာပေမယ့်... တီချယ်က နှိပ်ပေးရင်း မသိမသာ သမီးရဲ့ ပေါင်ကို ကိုင်တယ်...။

သိပ်မရိုးတော့မှန်း သမီးသိတာပေါ့...။ အမူအယာက အစ...သမီးက အသာမသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ငြိမ်ခံနေလိုက်တော့ တီချယ်က ပိုပြီး ရဲရဲတင်းတင်း ကိုင်လာတယ်...။ ပေါင်ကို အသာဖွဖွရွရွ ကိုင်ပွတ်သလို လက်ချောင်းတွေနဲ့ လည်း ခပ်တင်းတင်း ဖျစ်ညှစ်တယ်..။ သမီးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဖိုခနဲ လှိုက်ခနဲ ကိုဖြစ်သွားတာပဲ...။ ဒီလို ပေါင်ကို ကိုင်ရင်းနဲ့ပဲ တတောင်ဆစ်နဲ့ သမီးရဲ့ ရင်ဘတ်ကို မထိတထိ လုပ်တယ်..။ သူ့လက်က တဖြည်းဖြည်းနဲ့ သမီး ပေါင်ရင်းနားကို ရောက်လာတယ်...။ ပေါင်ခြံနားကို သာသာလေး တိုပွတ်တယ်...။ သမီးမှာ ကြက်သီးလေးတွေတောင် ထသွားရတာ...ဦးရဲ့ ။ ခံလို့ကလည်း အတော် ကောင်းတယ်...။ ဒါကြောင့် သမီးက ဘာမှ မသိပဲ လုပ်မိသလိုလိုနဲ့ ပေါင်ကို အသာကားပေးလိုက်တာ..။ ဘာပြောကောင်းမလဲ...တီချယ်က သမီးရဲ့ ပေါင်ကြားက စောက်ပတ်ကို ကိုင်လာတော့တာပဲ...”

“ သူက အဖုတ်ကို ကိုင်ပွတ်တော့ ဖီလင်ရတာက တစ်မျိုးပဲ ဦးရ...။ သမီးအဖုတ်ကို ဦးကိုင်ပွတ်ပေးတာနဲ့ မတူ ဘူး...။ သမီးလည်း ဖီလင်ယူပြီး မှိန်းနေလိုက်တာ.. တီချယ်က ပိုကဲလာတယ်...။ စောက်ပတ်ကို ကျကျနန ပွတ်ပေးရုံတင် မကတော့ဘူး...။ ရင်ဘတ်ကိုလည်း စမ်းလာတယ်...။ နို့တွေကို ဆွဲတယ်...။ ဖင်ကိုလည်း ပွတ်တယ်...။ အချိန် အတော်လေး ကြာလာတော့ သမီးကို သူနေတဲ့ ဘော်ဒါခန်းကို လိုက်ခဲဖို့ ခေါ်တယ်...”

“ အော်...အဲဒီဆရာမလေးက ဘော်ဒါနေတာကိုး...။ ဘယ်မှာ နေတာလဲ...”

“ ဈေးနားက ဒေါ်ခင်အေးရဲ့ အိမ်မှာပါ...။ ဘော်ဒါ ဆိုပေမယ့် အိမ်ဘေးက အဖီလို အခန်းလေးပါ..။ အတော်တော့ ကောင်းတယ်...။ သူနဲ့ ကောင်းကောင်း နှိုက်ရ ပွတ်ရမယ်ဆိုတာ သိလို့ သမီးလဲ နှစ်ခါတောင် ခေါ်တာ မစောင့်ဘူး.. ၊ ချက်ချင်းလိုက်ဖို့ ခေါင်းငြိမ်လိုက်တယ်..။ ဒါနဲ့ သမီးတို့ နှစ်ယောက် တီချယ်စတယ်လာ နေတဲ့ အခန်းကို သွားကြတယ် ဆိုပါတော့..ဦးရာ....”

“ သူ့ဘော်ဒါ ရောက်တော့ ဘာဆက်လုပ်သေးလဲ...ပန်းအိရ...ပြောစမ်းပါအုန်း....”

“ ဟာဟ...ဦးကလဲ...ဘာလုပ်ရမှာလဲ..သမီးကို ဖက်နမ်းတယ်..၊ ကိုင်တယ်.. နှိုက်တယ်....ပေါ့..”

“ ဒါကတော့ သိတာပေါ့..ပန်းအိရ..၊ ဘယ်လိုမျိုး နမ်း ... ကိုင် နှိုက်ပွတ်လုပ်တယ်ဆိုတာလေးတော့ ပြောပြစမ်းပါအုန်း...”

“ ဟွန့်...ဦးစိုးနော်...သိပ်နာဗူး..ထတာပဲ...တကယ်....ပဲ..ဝါသနာကြီးလွန်းတယ်...”

“အင်း...အင်း...ဒါမျိုးကို ကိုယ်တွေ့ပြန်ပြောပြတာ ကြားရဖို့ မလွယ်ဘူးလေ....”

သူ့အခန်းထဲကို ရောက်တော့ တံခါးကို အရင်ဆုံးပိတ်လိုက်တယ်..။ ပြီးတော့ နှိပ်ပေးရင်း အဝတ်အစားတွေ ကြေကုန်မယ်လို့ ပြောပြီး သမီးဝတ်ထားတဲ့ အပေါ်အင်္ကျီနဲ့ ထမိကို ချွတ်ခိုင်းတယ်....။

“ ပန်းအိကလဲ တစ်ခါတည်း ချွတ်ပေးလိုက်ရောလား...”

“ ဒါပေါ့ ဦးရ... ဒီလိုမြန်မြန်ချွတ်ပေးလိုက်မှ မြန်မြန်ဖြစ်မှာ မဟုတ်လား...”

“ သူကကော မချွတ်ဘူးလား...”

“ အံမယ်...ချွတ်တာပေါ့...သူလည်း အဝတ်လဲအုန်းမယ်ဆိုပြီး အပေါ်အင်္ကျီနဲ့ ထမိကို

ဖြိုးဖြတ်ဆို..ချွတ်တယ်...။ ပြီးတော့ အောက်ခံ ချိုင်းပြတ်စွပ်ကျယ်ကိုပါ ချွတ်ပစ်လိုက်တာ...”

“ ဒါဆို...သူ့နို့ကြီးတွေ ပေါ်လာတာပေါ့...”

“ ကျွတ်...ဘယ်ပေါ်အုန်းမှာလဲ...”

“ အောက်ခံ ချိုင်းပြတ်စွပ်ကျယ်ပါ ချွတ်လိုက်တာဆို...နို့ပေါ်မလာဘူးလား...”

“ ဦးရာ...ဒီလောက် မတုံးစမ်းပါနဲ့...။ တီချယ်က ဘရာစီယာ ဝတ်ထားတာ..၊ ကျောင်းစည်းကမ်းက ကျောင်းမှာ ဘရာစီယာတွေ ဘာတွေ ဝတ်ခွင့် မရှိလို့ ဘရာစီယာ ဝတ်ထားမှန်း ပေါ်တင်ကြီး ဖြစ်မနေရအောင် အပေါ်က အောက်ခံ ချိုင်းပြတ်စွပ်ကျယ် ထပ်ဝတ်ထားတာ..သိလား.....”

“ အော်...ရှင်းပြီ...၊ အောက်ဘက်မှာကော ဘာအတွင်းခံ ဝတ်ထားလဲ...”

“ အောက်ဖက်ကတော့ ပင်တီပဲ ခံဝတ်ထားတာ..ဦးရ...”

“ သူ့ဘရာစီယာ နဲ့ ပင်တီက ဘာရောင်တွေလဲ...”

“ အနက်ရောင်တွေ...ဦးရဲ့.....”

စိုးခိုင် ရင်ထဲ ကျလိကျလိဖြစ်လာသည်..။ သူသည် အနက်ရောင် အတွင်းခံများကို စိတ်ဝင်စားသည်..။ အနက်ရောင် ဘရာစီယာ ၊ အနက်ရောင် အတွင်းခံဘောင်းဘီတိုလေးတို့ဖြင့် ရှိနေမည် ဘိုကပြားမလေး၏ အသွင်အပြင်က သူ့စိတ်အာရုံ၌ ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်လာသည်..။

“ တီချယ်က သမီးကို သူ့အိပ်တွဲ အိပ်ရာပေါ် ခေါ်တယ်...။ သူလည်း တက်လိုက်လာတယ်..၊ ပြီးတော့ သမီးကို ဖက်ပြီး ပါးစပ်ချင်းတေ့ကပ် စုပ်နမ်းတော့တာပဲ...။ သမီးကလည်း ဦးနဲ့ နမ်းနေကျဆိုတော့ အပီပဲ တုံ့ပြန်လိုက်တယ်..။ စိတ်ကလည်း အတော်ထနေတာမို့ တီချယ် ဖင်ကြီးကိုတောင် လှမ်းကိုင်လိုက်တယ်...”

“ သူ့ဖင်သားကြီးတွေက ဘယ်လိုနေလဲ....”

“ ဟာ...အိပြီး တင်းရင်းနေတာပဲ...။ကိုင်ရတာ စီးပိုင်နေတာပဲ...။ တီချယ်က သမီးကိုယ်ပေါ်မှာ ဝတ်ထားသေးတဲ့ ဘော်လီနဲ့ အောက်ခံဘောင်းဘီတွေကို ဆွဲချွတ်ပစ်တယ်...။ သမီးကလည်း ဘယ်နေမှာလဲ..။ တီချယ်ရဲ့ ဘရာစီယာ နောက်ကျောချိတ်ကို ဖြုတ်ပြီး ချွတ်ခွာချပစ်လိုက်တာပေါ့...”

“ ပင်တီကိုရော...မချွတ်ဘူးလား...”

“ ဟီဟီ...ပင်တီကိုတော့ သမီးမချွတ်လိုက်ရဘူး...တီချယ်က သူ့ဖာသာ သူ ဆွဲချွတ်ပစ်တယ်...။ ဒီနောက်တော့ သမီးနဲ့ တီချယ်တို့...ဖောင်းကလွတ်လိုက်တဲ့ မြင်းမလေးတွေလိုပဲ ...။ အပီကိုဖက်ကြ ၊ နမ်းကြ ၊ ကိုင်ကြ ၊ နှိုက်ကြတယ်..။ တီချယ်က နို့လည်း ကြီးတယ် ဦးရ...။ ဦးကြိုက်မှာပဲ...။ သူ့နို့ကြီးတွေဟာ သမီးလက်တစ်အုပ် မကဘူး..။ လုံးကျစ်ပြီး အိနေတာ....”

“ နို့သီး ကော ရှည်လား...”

“ ရှည်တယ်...”

“ ပန်းအိနို့သီးနဲ့ဆို...ဘယ်သူက ပိုရှည်လဲ...”

“ တီချယ် နို့သီးက နည်းနည်း ပိုရှည်မယ် ထင်တယ်...။ သူ့နို့သီးတွေက ချွန်ကော့ထောင်နေတာပဲ... သမီးတော့ ဘာမှ တုံ့ဆိုင်းမနေဘူး.. တီချယ်နို့တွေကို နယ်ဆွဲ ၊ နို့သီးကိုစို့ အပြတ်လုပ်ပစ်တယ်...။ တီချယ်ကလည်း သမီးစောက်ပတ်ကို ရက်ပေးတယ်...ဦးရဲ့...”

“ ဟား.....တယ်ဟုတ်ပါလား.....”

သည်အတိုင်းဆိုလျှင် သိပ်ခွင်ဖန် သိမ်းသွင်းနေစရာမလိုပဲ မိမိတို့ အတူတူ အပျော်ကျူးနိုင်ဖို့က သေချာသလို ဖြစ်နေပြီမို့ စိုးခိုင် အားရ ဝမ်းသာပြောမိသည်..။

“ တီချယ်က အေးအေးဆေးဆေး တွေ့ကြရအောင် ဆိုလို မနက်ဖြန်နေ့လည် ကျောင်းကလစ်ပြီး အိမ်မှာ တွေ့ကြဖို့ ချိန်းလိုက်တယ်..။ နေ့လည်ဖက်ဆို အိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိဘူးလို့ ပြောခဲ့တာမို့ တီချယ်ကလည်း သဘောကျနေတယ်..။ အဲဒါ..မနက်ဖြန် နေ့လည်ဘက်မှ ဦးလည်း ရုံးက လစ်ခဲပေတော့....”

“ အင်း...အင်း...ဒါနဲ့ ဦးက ဘယ်လို ဝင်ရမှာလည်း....”

“ ဟာ...အဲဒါတော့ သမီး ဘယ်ပြောတတ်မှာလဲ...ဦးစိုးဘာသာ ပိုင်အောင် ဝင်လုပ်ပေါ့...။ ဒါပဲနော်... အဆင်ပြေပြီး အလုပ်ဖြစ်သွားရင် တီချယ် စတယ်လာကိုပဲ ဖိတွယ်မနေနဲ့...။ သမီးကိုလည်း လိုးပေးရမှာ....”

“ စိတ်ချ...စိတ်ချ.....”

နောက်တစ်နေ့ နေ့လည်ပိုင်းတွင် ဆရာမလေး စတယ်လာနှင့် ကျောင်းသူလေး ပန်းအိဖြူတို့သည် ကျောင်းမှ အသာလစ်ထွက်လျက် ပန်းအိဖြူ၏ အိမ်သို့ လာခဲ့ကြသည်။ အိမ်သို့ ရောက်လျှင် နှစ်ယောက်သား မိန်းမချင်း ပလူးကြရတော့မည်မို့ ၊ ကိုယ်စီ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသည်။ စတယ်လာသည် သည်လိုကိစ္စမျိုးတွင် အတန်အသင့် အတွေ့အကြုံ ရှိသည်။ သူနှင့် သည်လိုမျိုး ပလူးနေသော မိန်းကလေး အချစ်တော်တွေဘာတွေ ပင် ရှိသည်။ ယောက်ျားများနှင့် ကာမစပ်ယှက်မှုကတော့ မရှိသေး...။ သို့သော် သူများတွေ လိုးကြဆော်ကြတာတွေကို သူ့အချစ်တော် မိန်းကလေးနှင့်အတူ ချောင်းကြည့်ရင်း အချင်းချင်း နို့တွေ အဖုတ်တွေ နှိုက်ကလိကြ နမ်းကြလုပ်သည်။ အတွေ့အကြုံတော့ တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်လောက် ရှိခဲ့သည်။ ယောက်ျားလီးကိုလည်း မြင်ဖူးထားကာ ထိုလီးဆိုသောဟာကြီးနှင့် လိုးတာ ခံကြည့်ချင်သည်။ ဆန္ဒလေးလည်း ရှိနေသည်။ သို့သော် အခြေအနေ အခွင့်အခါ မကြုံ၍ ကိုယ်တိုင် ကာမစပ်ယှက်မှု မခံဖူးသေးပါ။။

နှစ်ယောက်သား အချစ်ပလူးကြဖို့ ဘာမှ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောနေလုပ်နေခြင်း မရှိကြတော့။။ တစ်ခါတည်းပင် အလုပ်ဖြစ်ကြမည် ပန်းအိဖြူ၏ အိမ်ခန်းထဲသို့ တန်း၍ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။။ စိုးခိုင် အဆင်ပြေပြေ ဝင်ရောက်လာနိုင်စေရန်အတွက် ပန်းအိဖြူက တမင်ပင် အိမ်တံခါးကို ချက်မချပဲ သတိမေ့သလိုလို ဘာလိုလိုနှင့် အသာစေ့၍ ထားလိုက်သည်။။ ဆရာမလေး စတယ်လာက ဒါကို သတိပြုမိသော်လည်း ဘာမျှ မပြောပေ။။ ပန်းအိဖြူ အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်မိသည်နှင့် ဆရာမလေးက သူမကို အသာသိုင်းဖက်သည်။။ ပန်းအိဖြူနှင့် ဆရာမလေးစတယ်လာတို့သည် အရပ်ချင်း မတိမ်းမယိမ်း ဖြစ်လေရာ ရင်ချင်းအပ်သလို ဖက်မိသောအခါ နို့အုံများချင်း ထိမိဖိမိကြသည်။။ အိထွားနူးညံ့သော နို့အုံသားတို့၏ အထိအတွေ့ကို နှစ်ယောက်လုံး ရရှိခံစားကြရသည်။။ စတယ်လာမှာ အသက် နှစ်ဆယ်ခွန် နှစ်ဆယ်ရှစ်အရွယ် ၊ နို့အုံတွေက ကြီးထွားဆူဖြိုးသည်။။ လုံးဝန်းပြည့်မောက်သည်။။ ပန်းအိဖြူမှာလည်း အသက်သာငယ်သေးသည်။။ လူကောင်ကတော့ အတော်ကို ထွားနေပြီ။။ ထို့ပြင် စိုးခိုင်နှင့် ပယ်ပယ်နယ်နယ် ကာမစပ်ယှက်မှု ခံယူနေရလျက် စိုးခိုင် ကောင်းကောင်း ဆွဲပေး စို့ပေးထားသော နို့ကြီးတွေက စုနေကြီးနေသည်။။ စတယ်လာလောက် မကြီးသည်တိုင် အတော်တော့ ထွားသည်။။ အဝတ်အစားများ ဝတ်ထားလျက် ရှိကြသေးသော်လည်း အိထွေးတင်းရင်းသော ရင်သားဆိုင် နို့အုံကြီးများ၏ ထိတွေ့မှုကို တော့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်စလုံး ခံစားကြရသည်။။ ကျောင်းသူမလေး ရင်ခုံလာသလို ဆရာမလေးလည်း ရင်ခုံသံ မြန်လာသည်။။ ပန်းအိဖြူက ခေါင်းလေး အလိုက်သင့် မော့ပေးရာ ဆရာမလေးကလည်း အသာပင် ငုံ့နမ်းသည်။။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ပါးစပ်ချင်း ထိကပ်မိကြသည်။။ အားရပါးရ စုပ်နမ်းလိုက်ကြရာ ၊ တပြုတ်ပြုတ်အသံတွေ ပေါ်ထွက်သည်။။ စုပ်နမ်းနေရင်း စတယ်လာက ပန်းအိဖြူဝတ်ထားသော ထမီလေး အထက်ဆင့်စကို အသာဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်။။ ခါးကြားတွင် ညှပ်ထားသော အထက်ဆင့်စပြုတ်ကာ

ထမီလည်း အောက်သို့ ပြေလျော့ကျသည်..။ မိမိဝတ်ထားသော ထမီက ကျွတ်သွားသည်ကို ပန်းအိဖြူ သိသည်..။ သို့သော် လှမ်းဆွဲဖို့ မကြိုစား ။ ထမီဆွဲချွတ်ပြီးနောက် စတယ်လာက ပန်းအိဖြူ၏ တင်ပါးကို ညာလက်ဖြင့် ကိုင်စမ်းသည်..။ အတွင်းခံပင်တီလေး၏ အောက်မှ တင်ဆုံသားကြီးက အိတင်းနေသည်..။ လုံးကျစ်နေသည်..။

စိုးခိုင် လိုးပေးထားမှုကြောင့်လည်း ဆုံသည် ပိုထွား ပိုအိ ပိုကားတစ်ရစ်တင်းနေသည်..။ ပန်းအိဖြူသည် မိမိအနေနှင့် သည်လိုဆရာမလေးနှင့် စိတ်တူကိုယ်တူ အချစ်ပလူးကြလျက် ထိုသို့ အချစ်ပလူးနေဆဲတွင် စိုးခိုင်လည်း ဝင်ရောက်လာကာ အတူတူအပျော်ကြူးကြမည်..။ ကိစ္စကို အလိုတူအလိုပါ စီစဉ်ခဲ့မှုကို ဘာကြောင့်လုပ်မိပါလိမ့်..။ ဟု ယခုမှ တွေးကြည့်နေမိသည်..။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းသည် သူမအတွက် အသစ်အဆန်း စမ်းသပ်ကြည့်လိုသည် စိတ်ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်..။

မည်သို့ဆိုစေ စိုးခိုင်နှင့် ကာမစပ်ယှက်ရမှုထက် ပိုစိတ်လှုပ်ရှား ရင်ခုန်ဖွယ်ရာသော ကာမစည်းစိမ် ဖီလင်အရသာတို့ကို ရှိခံစားရမည်ကိုတော့ သေချာစွာ သိနေသည်..။ ဆရာမလေး၏ အနမ်းအစုပ် အကိုင်အတွယ် အပွတ်အသပ်တို့ကို ခံနေရင်းက ယခုဆိုလျှင် စိုးခိုင်တစ်ယောက် မိမိတို့ကို ချောင်းမြောင်းကြည့်နေလေပြီလော ဟုလည်း တွေးမိသည်..။

“ အကျီချွတ်လိုက်ရအောင်နော်...”

ပါးစပ်ချင်းထိကပ် စုပ်နမ်းနေရာမှ ခွာရင်း ဆရာမလေးက ပြောသည်..။ ပန်းအိဖြူက ဘာမျှ ပြန်မပြော ။ ရီဝေသော မျက်လုံးလေးများဖြင့်သာ သူ့ဆရာမလေးကို ကြည့်သည်..။ ဆရာမလေးစတယ်လာက သူ့တပည့်မလေးဝတ်ထားသော အပေါ်အကျီလေး ကျယ်သီးများကို ဖြုတ်သည်..။ ကျယ်သီးအားလုံးပြုတ်သွားသော အခါ အပေါ်အကျီကို အသာချွတ်ခွာသည်..။ ပြီးတော့ အောက်ခံဘော်လီအကျီချိတ် များကို ဆက်ဖြုတ်သည်..။ ဘော်လီကိုလည်း ချွတ်ခွာလိုက်သည်..။ ဘော်လီချိတ်များ လွယ်ကူစွာ ဖြုတ်နိုင်ရန် ပန်းအိဖြူသည် ဆရာမလေးဘက်သို့ ကျောပေးထားရလေသည်..။

စိုးခိုင်သည် အတော်ကြီး စောစောကပင် ရုံးမှ လစ်ထွက်လာခဲ့သည်..။ လမ်းထိပ်နားရှိ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်ကာ အချိန်ဖြုန်းရင်း ပန်းအိဖြူနှင့် ဆရာမလေး စတယ်လာတို့ လာကြမည်လမ်းကို အသာလှမ်းကြည့်နေသည်..။ ပန်းအိဖြူနှင့် ဆရာမလေးတို့နှစ်ယောက် သွားကြသည်ကို တွေ့ရသောအခါ စိုးခိုင် ရင်ခုန်လာသည်..။ သည်လိုဆိုရင် အစစ အဆင်ပြေနေပြီ..။ မကြာမီပင် ဆရာမလေး စတယ်လာကို လိုးရဆော်ရပေတော့မည်..။ လှမ်းမြင်နေရသော စတယ်လာ၏ တောင့်တင်းဆူဖြိုးသော ကိုယ်လုံးကြီးကို ကြည့်ရင်း လီးပင်တောင်၍ လာသည်..။ ချက်ချင်းထလိုက်သွားကာ ဆွဲလိုးပစ်ချင်သည်..။ စိတ်များကို မနည်းပင် ချုပ်တည်းထားရသည်..။ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် အလုပ်စနိုင်ကြဖို့ အချိန်အတန်ငယ် ပေးကာ ဆက်စောင့်သည်..။ ပြီးမှ

လက်ဘက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ အသာထထွက်လာခဲ့သည်..။ ပန်းအိဖြူ စေ့ရှုံသာ စေ့ထားသော အိမ်တံခါးကို အသံမမြည်အောင် အသာတွန်းဖွင့် ဝင်သည်..။ ပြီးတော့ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက် ရှိနေကြမည် (ပန်းအိဖြူ ကြိုပြောထား၍ သိနေသည်) အိပ်ခန်းရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းသွားပြီးမှ အိမ်တံခါး သေသေချာချာ မစေ့မပိတ်မိပဲ ခပ်ဟဟ ဖြစ်နေသည်ကို သတိပြုမိကာ အသာနောက်ပြန်လှည့်သည်..။ အသံမကြားရအောင် ဂရုပြုနေရသောကြောင့် သိပ်မြန်မြန်သွက်သွက်တော့ မဟုတ်..။ ခပ်ဖြည်းဖြည်းသာ လှုပ်ရှားရသည်..။ အိမ်တံခါးနားသို့ ရောက်၍ ဟတတ ဖြစ်နေသော တံခါးကို ဆွဲစေ့ပိတ်တော့မည် အပြု မြဲဝင်းထဲ ဝင်လာသည်။ သဏ္ဍာန်ကို ရိုးကနဲ ရိပ်ကနဲ မြင်လိုက်၍ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ကနဲ ဖြစ်ကာ တံခါးကြားမှ အသာလှမ်းကြည့်သည်..။ အိမ်ရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းလာနေသော ဆရာမလေး ဒေါ်အိုင်ရင်းကို တွေ့ရသည်..။

“ ဟာ...ဆရာမလေး အိုင်ရင်း ပါလား...၊ ဘာလာလုပ်တာလဲ...၊ ပန်းအိဖြူတို့ကို လာအမိဖမ်းတာလား...၊ ပြဿနာတော့ တက်ပြီ..၊ ဒုက္ခပါပဲ..ပန်းအိတို့ကို အသိပေးလိုက်ရင် ကောင်းမလား...”

စိုးခိုင်မှာ ထိုသို့ တွေးကာ အလန့် တကြားဖြစ်သည်..။ သို့သော် သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ ဆရာမလေး အိုင်ရင်း၏ လျှောက်လှမ်းလာနေပုံက ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လို ဖြစ်နေသည်..။ အပြစ်တစ်ခုခု လာရောက်အမိဖမ်းသူ တစ်ယောက်၏ ပိုင်နိုင်သောအသွင် မဟုတ်။ ဒီဆရာမလေး ကြည့်ရတာ တစ်မျိုးပဲ..။ မူ သိပ်မမှန်ဘူး..။ အသာ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်အုန်းမှ....။ စိုးခိုင် အတွေးတစ်မျိုးပြောင်းကာ အသာပင် အိမ်ရှေ့ခန်း ထောင့်ရှိ ဘီဒိုဘေးတွင် ဝင်ကပ်ကာ ပုန်းနေလိုက်သည်..။ ထိုနေရာသည် မှောင်ရိပ်အနည်းငယ် ကျနေလေရာ သေသေချာချာ သွားမကြည့်ပါက ပုန်းနေသည်ကိုတော်ရုံနှင့် မမြင်နိုင်ပေ..။

ခပ်ဟဟဖြစ်နေသော တံခါး ဖြည်းညှင်းစွာ ပွင့်သည်..။ အသံမမြည်ရအောင် တိတ်တဆိတ် ဖွင့်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသိသာနိုင်သည်..။ ဆရာမလေး အိုင်ရင်း အိမ်ထဲသို့ အသာဝင်လာသည်..။ တံခါးကို အသံမမြည်အောင် ပြန်ပိတ်ကာ ချက်ချသည်..။ ပြီးတော့ ပန်းအိဖြူ အိပ်ခန်းရှိရာသို့ ခြေကိုဖွန်းကာ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ချဉ်းကပ်သွားသည်ကို စိုးခိုင် တွေ့ရလေသည်..။

စိုးခိုင်သည် လူပါးတစ်ယောက် ဖြစ်လေရာ၊ ဆရာမလေး အိုင်ရင်းသည် လာ၍ အမိဖမ်းခြင်း မဟုတ်၊ လာချောင်းခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း အထာပေါက် နားလည်သည်..။

သည်နေ့ကိစ္စကို မိမိ ပန်းအိဖြူနှင့် ဆရာမလေး စတယ်လာတို့သာ သိကြပေရာ ယခုလို ဆရာမလေး အိုင်ရင်း ဒက်ထီသေချာစွာ လာရောက်ချောင်းခြင်းသည် ဆရာမလေး စတယ်လာထံမှ သိရှိခဲ့ရသောကြောင့်သာ ဖြစ်မည်ဟုလည်း စိုးခိုင် ဆက်စပ်တွေးတောမိသည်..။

ဆရာမလေး အိုင်ရင်း သည်လည်း ဆရာမလေး စတယ်လာလိုပင် ရာဂကြွယ်ဝ နှာပြင်းသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဆက်စပ်တွေးမိသည်။ အပြင် သည်နေ့တော့ မိမိအဖို့ အကြီးအကျယ် ပွပေါက် ကြုံရတော့မည် အခွင့်ထူးရပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို လည်း စဉ်းစားမိလေတော့သည်..။ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် အသာစောင့်ကာ အဝင်မှန်ဖို့ပဲ လိုသည်..။

XX

ဆရာမလေး အိုင်ရင်းနှင့် ဆရာမလေး စတယ်လာတို့မှာ အချစ်တော်တွေ ဖြစ်ကြသည်..။ မကြာခဏလည်း ပလူးမူများ ပြုလေ့ရှိကြသည်..။ ပြီးတော့ ပြောရမည်ဆိုလျှင် အိုင်ရင်းက စတယ်လာထက် ပိုတကရာက ကြီးသည်..။ အတွေ့အကြုံလည်း ပိုများသည်..။ ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့်မျှ ကာမစပ်ယှက်ဖူးခြင်း မရှိသေးသည်သာ ပြောစရာရှိသည်..။ မိန်းကလေးအချင်းချင်း အချစ်ပလူးမူများတွင်တော့ အတော်လေးကို စုံသည်..။

မိန်းကလေးအချင်းချင်း ပလူးရာတွင် ပွေ့ဖက်၊ နမ်းစုပ်၊ ကိုင်နှိုက်ပွတ်၊ စောက်ပတ်ရက်နို့စို့၊ စသည်တို့သာမက ရာဘာလီးတန် အတုကိုသုံး၍ ထိုးသွင်းခြင်း မျိုးအထိ လုပ်ဖူးသည်..။ ယခုလည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ကျောင်းသူမလေးတစ်ယောက်နှင့် ဆရာမလေးစတယ်လာတို့ ဖြစ်ကြသည်..။ အကြောင်း သိသည်နှင့် သည်နေ့ချိန်းဆို အချစ်ပလူးရာတွင် သူမလည်း ပါဝင်နိုင်အောင် စတယ်လာနှင့် ကြိုတင်လက်ဝါးရိုက်ကာ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်..။

ဆရာမလေးနှစ်ယောက်၏ အစီအစဉ်ကလည်း စိုးခိုင်တို့၏ အကြံနှင့် အတော်တူနေသည်..။ ပန်းအိဖြူနှင့် စတယ်လာတို့ ပလူးနေကြမှုကို အသာချောင်းကြည့်ပြီးနောက် အရှိန်တက်လာကြသည်..။ အခါတွင် အခန်းထဲသို့ ဝင်ကာ ပြောင်ပင် ဝင်ကဲဖို့ဖြစ်သည်..။

ဆရာမလေး အိုင်ရင်းသည် ရာဘာလီးတန်အတုဖြင့် အလိုးခံခဲဖူးရာ သည်နေ့အပြတ် ကဲသည်..။ အခါတွင်လည်း ထိုသို့သော ဖီလင်မျိုး ခံစားဖို့ စိတ်ကူးရှိသည်..။ ခက်သည်က သူမထံတွင် ရာဘာလီးတန်အတု ရှိမနေပါ..။ သူမအလိုးခံခဲရသည် ရာဘာလီးတန်အတုကလည်း ဆရာဖြစ်သင်တန်းတက်စဉ်က အချစ်တော်ဖြစ်ခဲ့သော ကိုးကန်သူ ရှမ်းတရုတ်မ၏ ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရာဘာလီးတန်အစား အသုံးချနိုင်ရန်အတွက် ခရမ်းညိုသီးနှစ်လုံးကို စလင်းဘက်အိတ်ထဲတွင် သေသေသပ်သပ်ထုတ်၍ ဆောင်လာခဲ့သည်..။

ရာဘာလီးတန်လောက် မတုတ်သော်လည်း ရာဘာလီးတန်အတု သုံးကာ လိုးသည် ဖီလင်မျိုးတော့ ခရမ်းညိုသီးက ပေးစွမ်းနိုင်ကြောင်းကို (ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့လည်း သုံးကြည့်ဖူးသောကြောင့်) ဆရာမလေးအိုင်ရင်း ကောင်းကောင်းသိနေသည်..။

XX

ဘော်လီဖြုတ်ခွာချွတ်ပစ်ပြီးနောက် ဆရာမလေးစတယ်လာက ပန်းအိဖြူအတွင်းခံပင်တီလေးကို ဆက်၍ ချွတ်သည်..။ အတွင်းခံဘောင်းဘီလေး၏ ခါးစည်းအကြားတွင် ဘယ်ညာလက်ချောင်းများ ထိုးသွင်းကာ အောက်သို့ အသာဖြည်းဖြည်းချင်း ဆွဲချသည်..။ အတွင်းခံဘောင်းဘီလေး အောက်သို့ လိပ်လျှောကျမှုနှင့် အတူ ပန်းအိဖြူ၏ ဖြူဖွေးတစ်ရစ်နေသော ဖင်လေးက လုံးဝန်းစွင့်ကားစွာ အထင်းသား ပေါ်လာသည်..။ မိမိ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို ကာမရမ္မက်လှိုင်းများ ရိုက်ခတ်ပျံ့နှံ့လာသည်ကို ပန်းအိဖြူတစ်ယောက် ရင်တသိမ်သိမ် တုန်ရင်း ခံစားနေရလေသည်..။ တံတွေးများကို မျိုချမိသည်..။ ဆရာမလေး လုပ်သမျှကို ငြိမ်သက်လိုလား တပ်မက်စွာ ခံနေသည်..။ အောက်ခံဘောင်းဘီလေး ခြေကျင်းဝတ်သို့

လျှောက်သွားသောအခါ ဖယ်ချွတ်ပစ်ရန် အဆင်ပြေအောင် ကောင်မလေးသည်
ခြေထောက်တစ်ဘက်စီကို ကြွ၍ ပေးလိုက်သည်..။ ဆရာမလေးစတယ်လာနှင့် မနေ့တုန်းက
ကိုယ်လုံးတီးချွတ်ကာ အချစ်ပလူးခဲကြရပြီး ဖြစ်၍ ယဉ်ပါးသလိုရှိနေသော်လည်း ယခုလို စိမ်ပြေနပြေ
အဝတ်တွေ အချွတ်ခံရသောအခါတွင်တော့ ပန်းအိဖြူမှာ ရှက်သလိုလို ရှိနေလေသေးသည်..။
ရှေ့ဆက်ကြုံရမည် ကာမမှုများအကြောင်းကို တွေးကာ ရမ္မက်ဇောကလည်း
ဟုန်းဟုန်းထသလိုဖြစ်လာသည်..။ သည်နေ့တွင်တော့ စိုးခိုင်ပါ ပါဝင်မည်ဖြစ်လေရာ သူမနှင့် ဆရာမလေး
စတယ်လာတို့နှစ်ယောက်တည်း ပလူးခဲမှုထက်ရော၊ စိုးခိုင်နှင့် လိုးခဲမှုထက်ရော ပိုမြိုင်ကာ ပို၍လည်း
စည်းစိမ်ခံစားရမည်ဟု ကြိုသိနေသည်..။
အောက်ခံဘောင်းဘီ ချွတ်ခွာပြီးနောက် ဆရာမလေးက ပြန်၍မတ်တတ်ရပ်သည်..။
ကျောပေးလျှက်ရှိနေသော ပန်းအိဖြူကို သူမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ဖြစ်အောင် အသာဆွဲလှည့်သည်..။
ထို့နောက် ကောင်မလေး၏ ဖွေးအုပြောင်ရှင်းနေသော ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးကို
တပ်မက်မှုအပြည့်ပါသော မျက်လုံးများဖြင့် အစုန်အဆန် သေသေချာချာ ကြည့်သည်..။
စတယ်လာ၏ အကြည့်က စူးစူးရဲရဲ ရှိသည်..။ မိန်းမသားချင်းဖြစ်သည်တိုင်၊ ရမ္မက်ဇောလွမ်းသော
အကြည့်စူးစူးတို့ကြောင့် ပန်းအိဖြူ အနေခက်သလို.. ဖြစ်သွားမိသည်..။ ရက်သွေးနှင့် ရမ္မက်သွေးတို့
ကယုက်ဖြာလျက် အဝတ်ကင်းမဲ့သော တစ်ကိုယ်လုံး အနီရောင်သန်းသွားသည်..။
ဆရာမလေးစတယ်လာသည် ပန်းအိဖြူ၏ ကိုယ်လုံးတီးအလှကို စူးစူးကြည့်ရင်း သူမ၏ အပေါ်အင်္ကျီနှင့်
ဘော်လီတို့ကို အမြန်ချွတ်သည်..။ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်သွားသော ဆရာမလေး၏ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းကို
ပန်းအိဖြူကလည်း စူးစိုက်ကြည့်မိသည်..။ စတယ်လာသည် အတော်ပင် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်
ဆူဖိုးသည်..။ နို့အုံကြီးတွေက အယ်နေသည်..။ ရင်အတိုင်းအတာ ၃၆ လက်မတော့
အသာလေးရှိနိုင်သည်..။ အိထွားလေသော နို့အုံကြီးနှစ်ခုမှာ အလတ်စား ဖုတ်သီးတစ်လုံးကို
ထက်ခြမ်းပိုင်းကာ ရင်ဘတ်တွင် ကပ်ထားသလိုမျိုး ဖြစ်နေသည်..။

ရမ္မက်ဇော ထန်ပြင်းနိုးထနေချိန်မို့ ရင်သားတို့က တင်းရင်းဝင်းပြောင်၍ နေသည်..။ အသက်ရှူကလည်း
ပြင်းနေလေရာ ထွားမို့သော နို့အုံကြီးနှစ်ခုသည် နိမ်မြင့်လှုပ်ရှား၍ပင် နေသည်..။ လက်သန်းထိပ်
လက်တစ်ဆစ် သာသာလောက်ပင် ရှိလေသော နို့သီးခေါင်းရှည်ရှည်များဆိုလျှင်
တင်းမာကော့ထောင်တက်နေကြသည်။ နို့သီးခေါင်း၏ ပတ်လည်တဝိုက်တွင်တော့
ကျပ်ပြားဝိုင်းသာသာလောက်ပင်ရှိသော အညိုနုရောင် အဝိုင်းနေရာလေးသည်လည်း ကြက်သီးဖုကလေးများ
ထကာ စုမို၍နေသည်..။
ဆရာမလေးက ညှာလက်အသာဆန့်ထုတ်ကာ ပန်းအိဖြူ၏ ပေါင်ကြားမှ စောက်ပတ်ကို
လှမ်းကိုင်စမ်းသည်..။

“ အို.....ဟင့်.....”

ကောင်မလေး၏ ပါးစပ်မှ ခပ်တိုးတိုး အသံလေး ထွက်သည်..။ ပန်းအိဖြူမှာလည်း စိတ်ထနေလေရာ

စောက်ပတ် ဖုထစ်ဖောင်းတက်နေသည်..။ ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်လိုက်သောအခါ စောက်ပတ်ထဲမှ အရည်ကြည်တွေ စိမ်ထွက်ကျလာသည်..။ အဖုတ်သည်လည်း ခပ်နွေးနွေးဖြစ်လျက် မသိမသာ လှုပ်ခါတုန်နေသည်..။

“ တို့ရဲ့ ထမိနဲ့ အောက်ခံဘောင်းဘီ ချွတ်ပေးပါလား...”

ဆရာမလေးသည် ပန်းအိဖြူ၏ စောက်ပတ်ကို ကိုင်ပွတ်ရင်း မိမိ၏ စကပ်ထမီ တွန်းချွတ်ခံနေရမှုကို ရင်ဖိုမောဟိုက်စွာ ဖိလင်ယူနေသည်..။ စတယ်လာက အဖုတ်ကို ကိုင်ပွတ်နှိုက်နေသောကြောင့် ပန်းအိဖြူမှာ ကိုယ်ကိုကိုင်း၍သာ စကပ်ထမီကို တွန်းချနေရသည်..။ ကြမ်းပြင်ပေါ် ထိုင်ချ၍ ဆွဲချွတ်ချခြင်း မလုပ်နိုင်..။

ပန်းအိဖြူ တွန်းချလိုက်မှုကြောင့် ခါးတွင်စည်းထားမှုပြေနေပြီဖြစ်သော စတယ်လာ၏ စကပ်ထမီသည် အောက်သို့ ပေါင်တန်ကြီးများတလျှောက် လျှောကျသွားသည်..။ တုတ်ဖြိုးသော ပေါင်တန်ကြီးများမှာ အဖွေးသားပေါ်လာသည်..။ ဒူးဆစ်နားအရောက်တွင်တော့ ဆရာမလေးက ခြေထောက်များကို အသာလှုပ်ပေးလိုက်ရုံနှင့် စကပ်ထမီက အလိုက်သင့်ပင် ခြေရင်းဆီသို့ ပုံကျသွားသည်..။

ဆရာမလေးက ညာခြေကိုမြှောက်ကာ အပြင်သို့ ထုတ်ယူသည်..။ ထိုအခါ ဘယ်ခြေသာလျှင် ခြေရင်းတွင်ပုံကျနေသော စကပ်ထမီကွင်းကြားထဲတွင် ကျန်နေခဲ့သည်..။ ထိုအချိန်တွင် ပန်းအိဖြူက ဆရာမလေး၏ အတွင်းခံဘောင်းဘီကို လှမ်း၍ဆွဲချွတ်ချသည်..။ ထို့ကြောင့် ဆရာမလေးသည် ဘယ်ခြေကို ဆက်မကြွထုတ်နိုင်ပဲ အသာပင် ငြိမ်ရပ်နေပေးလိုက်ရသည်..။ အောက်ခံဘောင်းဘီ အချွတ်ရလွယ်စေရန် ဝမ်းဗိုက်လေးကို ဟိုက်၍ချပ်ပေးလိုက်သည်..။ စောက်ပတ်ကိုင်စမ်း နှိုက်ပွတ်နေသော လက်ကိုလည်း ပန်းအိဖြူ၏ ပေါင်ကြားမှ အသာဖယ်ပေးလိုက်သည်..။ သည်တော့ ပန်းအိဖြူအဖို့ လှုပ်ရှားရတာ အဆင်ပြေသွားလေသည်..။

ရမ္မက်ဇောတွေ ထန်ပြင်းနေချိန်မို့ နို့သီးခေါင်းများသည် ချွန်ကော့ တင်းမာနေကြသည်..။ ထိတွေ့မှုခံရတာ၊ ပွတ်ဂုတာ ပိုမိုက်သည်..။ ယစ်မူးဖွယ် ထိုအတွေ့သည် ပန်းအိဖြူအဖို့တော့ လှုပ်စစ်နှင့် အတိုခံရသလို တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါစေသည်..။

“ သွား....ခုတင်ပေါ်တက်....”

ဆရာမလေးက ခပ်တိုးတိုးပြောရင်း ပန်းအိဖြူ ၏ တင်ပါးကို ညှာလက်ဖြင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် တစ်ချက်ပုတ်သည်..။ ဖင်ပုတ်ခံလိုက်ရမှုသည် ပန်းအိဖြူကို ဒိန်းကနဲဖြစ်သွားစေသည်..။

ချာတိတ်မလေးသည် ဆရာမလေးပြောတာကို ချက်ချင်းနာခံသည်..။

ပန်းအိဖြူ၏ ခုတင်သည် တစ်ယောက်အိပ်ဧကုတင် ဖြစ်ရာ မိန်းမနှစ်ယောက်အတွက် ယှဉ်အိပ်လိုက်လျှင် ပူးကပ်စွာ အလိုလိုထိတွေ့နေစေလေသည်..။ အလောတော်ဟု ပင် ဆိုရမည်..။ ဆရာမလေးက ပန်းအိဖြူ၏ ပေါင်တန်တုတ်တုတ်နှစ်ချောင်းကို အသာဖြုတ်ပေးလိုက်သည်..။ ပန်းအိဖြူကလည်း အလိုက်သင့်ပင် မိမိ၏ ပေါင်တန်များကို ကားထုတ်သည်..။ ပေါင်တန်များ ကားသွားမှုနှင့်အတူ စောက်ဖုတ်က

အထင်းသားပေါ်လာသည်..။ ဆရာမလေးက စောက်ပတ်ကို အသေအချာပင် ကြည့်ကာ ကိုင်ပွတ်သည်..။
ကျောင်းသူမလေး တွန့်တွန့်လှူးလှူး ဖြစ်နေသည်..။

စတယ်လာသည် ညာလက်ခလယ်ကို မိမိပါးစပ်ထဲသွင်းကာ တံတွေးများ စိုသွားအောင် လုပ်သည်..။
ဘယ်လက်ညှိုး၊ လက်မတို့နှင့် ပန်းအိဖြူ၏ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကို အသာဆွဲဟသည်..။
စောက်ပတ်ပြတ်တဲဖြစ်၍ ဟတတလေး ပေါ်လာသောအခေါင်းပေါက်ထဲသို့ တံတွေးဆွတ်ထားသော
ညာလက်ခလယ်ကို ထိုးထည့်သည်..။ ပန်းအိဖြူ၏ စောက်ပတ်တွင်လည်း အရည်ကြည်တွေ စိုနေလေရာ
လက်ချောင်းသည် ချောမောစွာပင် လျှောဆိုဝင်သည်..။

“ အို...အင့်.....ဟင့်...”

ပန်းအိဖြူ၏ ပါးစပ်မှ ညည်းသံသဲသဲလေး ပြုမိသည်..။ ကိုယ်လည်း ဆတ်ကနဲ တွန့်သည်..။
ဆရာမလေးက ဝင်သွားသော လက်ခလယ်ကို ထိုးသွင်းပြန်ထုတ် လေးငါးချက် လုပ်ပေးပြီးနောက်
လက်ညှိုးပါ ထပ်ထိုးထည့်သည်..။

“ အာ့.....ကျွတ်ကျွတ်..... ကျွတ်....”

“ အားပါးပါး..အီး.....တီချယ်ရဲ့...ဟင့်....ကောင်းလိုက်တာ...လုပ်ပါ...လုပ်ပေးပါ...အမလေးနော်....
ဟင့်ဟင့်....ဟင့်...”

မကြုံစဖူး ထူးကဲလှသော ဖီလင်ကြောင့် ပန်းအိဖြူ အော်ဟစ်မြည်တမ်းမိသည်..။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း
ငါးရံပြာလူး ဆိုသလို လူးလွန့်ကော့ပျံသည်..။ ဆရာမလေးကလည်း လက်ညှိုး၊လက်ခလယ်
ထိုးထည့်ပေးနေရင်းမှ ပါးစပ်ဖြင့် စောက်ပတ်ကို ကုန်းရက်သည်..။ ပါးစပ်ကို စောက်ပတ်မှ မခွာတော့ပဲ
ထိကပ်ထားကာ မရွံ့မရှာပင် ရက်ပေးစုပ်ပေးနေသည်..။ စုပ်ပေးနေရင်းလည်း လက်ညှိုး၊လက်ခလယ်တို့ကို
မနားတမ်း ထိုးသွင်းပြန်ထုပ်လုပ်သည်..။

“ အားပါးပါး....အီး...တီချယ်ရဲ့...ဟင့်...ကောင်းတယ်....ရက်ပါ...ရက်စမ်းပါ....ရှင့်...အမလေးလေး...နော်...
ကောင်းလိုက်တာ....ဟင့်ဟင့်ဟင့်.....”

အိပ်ခန်းနားသို့ ရောက်ရန် ခြေနှစ်လှမ်းခန့် အလိုမှာပင် အိပ်ခန်းထဲမှ ပွင့်အံထွက်လာသော အသံကို
ဆရာမလေး အိုင်ရင်း ကြားရသည်..။ အိုင်ရင်းမှာ ကြိမ်တို့ခံလိုက်ရသော မြင်းလို တုန့်ကနဲဖြစ်ကာ အမြန်ပင်
ခြေလှမ်းလျက် အိပ်ခန်းနားသို့ အရောက်သွားသည်..။ ခြေသံမကြားရအောင်တွေ ဘာတွေ
အရေးလုပ်မနေနိုင်တော့..။
မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ဆရာမလေး အိုင်ရင်း၏ ရမ္မက်ဇောတွေ ဟုန်းကနဲဆိုသလို

ထိုးတက်လာသည်..။ အိပ်ခန်းထဲရှိ ကုတင်ပေါ်တွင် ဆရာမလေး စတယ်လာနှင့် တပည့်မလေး ပန်းအိဖြူတို့နှစ်ယောက် အဝတ်မပါ ဗလာကိုယ်လုံးတီးနှင့် ရှိနေကြလျက် ပက်လက်လှန် ခူးထောင်ပေါင်ကား အိပ်နေသော ပန်းအိဖြူ ပေါင်ကြားတွင် စတယ်လာ၏ ခေါင်းက ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်..။ ပန်းအိဖြူကို အသက်ငယ်သေးသည်ဟု အိုင်ရင်း ထင်ခဲ့ရာ ယခု အဝတ်အစားတစ်ခုမျှ မရှိပဲ ဗလာကိုယ်လုံးတီး တွေ့ရသောအခါတွင်မှ ကောင်မလေးသည် အတော်ကို တောင့်တင်းဆူဖြိုးကြောင်း သိရတော့သည်..။

စတယ်လာနှင့် ပလူးနေသူမို့ ယခုအခြေအနေတွင် ပန်းအိဖြူ ဘယ်လိုဖီလင်မျိုး ခံစားနေရမည်ဆိုခြင်းကို အပြတ်ကို သိသည်..။

“ အား....ကောင်းလိုက်တာ....တီချယ်ရယ်.. ရက်..ရက်..သမီးစောက်ပတ်ကို အပီ ရက်စမ်းပါ... အားလား..လား....စောက်စေ့ကို စုပ်ပေးတာ..မိုက်တယ်...ကောင်းတယ်...အခု...အိ..တီချယ်က စောက်ပတ်ရက် သိပ်တော်တာပဲ....အို..အို....ဟင့်....”

“ သမီးအဖုတ်က ဖွေးအုပြောင်စင်ပြီး အရမ်း ချစ်စရာ ကောင်းတာကိုး...စိတ်ချ..အပီရက်ပေးမယ်.. ပြီးရင် တီချယ်ကိုလည်း တစ်လှည့် ပြန်ရက်ပေးရမယ် နော်...”

“ ရတယ်...ရတယ်... ရက်...ရက်ပေးမယ်...အဖုတ်ချင်းလည်း ကပ်ပြီး ပွတ်မယ်နော်...တီချယ်....”

သည်အိမ်ထဲတွင် မိမိ၊ စတယ်လာနှင့် ပန်းအိဖြူတို့သာ ရှိနေကြကာ ပန်းအိဖြူနှင့် စတယ်လာတို့မှာလည်း သူတို့ဖီလင်နှင့် သူတို့ အလုပ်များနေကြလျက် အိမ်တံခါးကိုလည်း သေသေချာချာ ချက်ချိတ်ထားပြီးပြီမို့ အိုင်ရင်းက နောက်မတွန့်ပဲ ခပ်ရဲရဲပင် အဝတ်များ ခွာချွတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်..။ ထို့နောက် အိပ်ခန်းထိုကို ချောင်းကြည့်ရင်းနှင့်ပင် အိုင်ရင်းသည် မိမိပေါင်ကြားမှ စောက်ပတ်ကိုလက်နှင့် ပွတ်နေလေသည်..။ မိမိတို့ မိန်းမသား သုံးယောက်အပြင် စိုးခိုင်ဆိုသော ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်ပါ ရှိနေကြောင်းကိုတော့ ဆရာမလေး အိုင်ရင်း မသိရှာသေးပေ..။

“ ကဲ..... လာ... တီချယ် အဖုတ်ကို ရက်ပေး.... ”

အိပ်ခန်းထဲက ဆရာမလေး စတယ်လာရဲ့ အသံကို စိုးခိုင် ကြားရသည်..။ ဆရာမလေး အိုင်ရင်းတစ်ယောက်လည်း ပို၍ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည်ကို မြင်ရသည်..။ အိုင်ရင်းသည် စောက်ပတ်ကို ပွတ်ရင်းက ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ရင်သားတွေကို စမ်းနေသည်..။ ထို့နောက် ချောင်းကြည့်နေသော စိုးခိုင် မျက်လုံးပြူးသွားလောက်အောင်ပင် အပေါ်ပိုင်းရှိ အဝတ်အစားတွေကိုလည်း ဆွဲချွတ်သည်..။ တစ်ကိုယ်လုံး ဗလာကျင်းသွားသည်..။ အိပ်ခန်းထဲ ချောင်းကြည့်ရင်း အဖုတ်ကို

ညာလက်နှင့် နို့ကို၊ နို့တွေကို ဘယ်လက်ဖြင့် ဆွဲဖြင့် အရမ်းကို ကဲနေသည်..။
စိုးခိုင်ကလည်း မိမိဝင်ရတော့မည် အချိန်တွင် အသင့်ရှိနေရန်အတွက် ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်များကို
ချွတ်ခွာပစ်လိုက်သည်..။

“ ပက်လက်အိပ်လိုက်နော်.. ပန်းအိ..၊ အဖုတ်ချင်း ကပ်ပွတ်ပေးမယ်...”

ပန်းအိဖြူ ပက်လက်လှန်ကာ ဒူးထောင် ပေါင်ကားပေးသည်နှင့် စတယ်လာက အပေါ်မှ တက်ခွဲလိုက်သည်ကို
အိုင်ရင်း မြင်လိုက်ရသည်..။ သို့သော် အောက်ဖက်ရှိ ကောင်မလေးရော အပေါ်မှ တက်ခွဲသော
ဆရာမလေးရော ဆတ်ခနဲ လှုပ်ခါသွားကြသည်ကို တွေ့ရသည် အတွက် အဖုတ်နှစ်ခု
ကပ်မိထိမိသွားပြီဖြစ်ကြောင်း အိုင်ရင်း နားလည်သဘောပေါက်လိုက်သည်..။
စတယ်လာ၏ ဖွေးအုနေသော ဖင်ဆုံထွားထွားကြီး ဝေ့ကာဝိုက်ကာ လှုပ်ရှားတွန်းခါသည်ကို တွေ့ရသည်..။
ကောင်မလေး၏ အံ့ကြိတ်မြည်တမ်းလိုက်သံကလည်း ကာမဆိပ်အပြည့်နှင့် ပေါ်ထွက်သည်..။

“ အား.....ဟင့်.... ဟင့်... တီချယ်ရယ်.. အင့်..ဟင့်ဟင့်... ထိတယ်.. ထိတယ်... တီချယ် စောက်ပတ်ကြီးက
သမီး အဖုတ်လေးမှာ အပီထိနေတာပဲ..၊ ကောင်းလိုက်တာ တီချယ်ရယ်... ပွတ်စမ်းပါရှင့်...
သမီးစောက်ပတ်ကို ကောင်းကောင်းဖိပွတ်စမ်းပါ တီချယ်ရဲ့... နို့ကြီးတွေလဲ ဆွဲပါအုန်း...”

မိမိဝင်ရန် အချိန်အခါ သင့်ပြီဟု စိုးခိုင် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်..။ အသာကပ်ကာ ပုန်းနေသော နေရာမှ
ထွက်လိုက်သည်..။ အိုင်ရင်းကလည်း အိပ်ခန်းထဲရှိ အတွဲ အရမ်းဟော့နေပြီမို့ မိမိဝင်သွားပြီး
ရောနှောလိုက်ရုံသာ ရှိတော့သည်ဟု နားလည်ကာ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ဖို့ပြင်သည်..။ အိပ်ခန်းထဲ
လျှောက်လှမ်းဝင်တော့မည် အပြုမှာပင် လူတစ်ယောက်၏ သိုင်းဖက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်..။ သူမ၏
ပါးစပ်ပေါ်တွင်လည်း လက်ဝါးကြီးတစ်ခုက ကျကျနန အုပ်ကိုင်ကာ ပိတ်လာသည်..။
ဆရာမလေး အိုင်ရင်းမှာ လန့်ဖြတ်ကာ အော်လိုက်မိသည်..။ သို့သော် ပါးစပ်ပေါ် လက်ဝါးနှင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်
အုပ်ကိုင်ကာ ပိတ်ထားသည်မို့ သူမ၏ အသံက ကျယ်ကျယ် ထွက်မလာပါ..။ ဂူးဂူးဝါးဝါးနှင့် မပီမသ
ခပ်တိုးတိုးလောက်သာ မြည်လျှက် လည်ချောင်းထဲမှာပင် ပျောက်ကွယ်သွားသည်..။

“ အော်လားဟစ်လား မလုပ်နဲ့...၊ အကုန် ကျင့်တက်သွားမယ်... အသာငြိမ်ငြိမ်နေ..၊ ဒါဆို.. အားလုံး
အိုကေဖြစ်မယ်..”

ခပ်တိုးတိုး နားရွက်နား ကပ်ကာ ပြောလိုက်သံကို ဆရာမလေး အိုင်ရင်း ကြားရသည်..။ မည်သူမည်ဝါ ဟု
မသိနိုင်သေးသော်လည်း ကြားရသည် အသံက ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက် ၏ အသံဖြစ်နေသည်..။
မိန်းမသားနှစ်ယောက် အချစ် ပလူး ကမြင်းကြောထနေကြသည်ကို ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်က
ဖမ်းမိသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို အထာပေါက်သည်..။
ထို့ကြောင့် ဆရာမလေး အိုင်ရင်းသည် မအော်တော့ကြောင်း အသိပေးသည် အနေဖြင့် ခေါင်းကို

တဆတ်ဆတ် ငြိမ်ပြသည်..။ ထိုအခါတွင်မှ သူမပါးစပ်ပေါ်မှ ဖိပိတ်ထားသော လက် ဖယ်သွားသည်..။ ထိုလက်က သူမ၏ ချိုင်းအောက်မှ လျှိုဝင်လာသည်..။ အိုင်ရင်းကလည်း ညာလက်မောင်းကို အသာခွာကာ ချိုင်းကြားကို အလိုက်သင့် ဟပေးလိုက်မိသည်..။

ထိုသူနဲ့ ဆွဲတော့မှာကိုလည်း သိသည်..။ ထိုသူ မည်သူလဲဟု သိနိုင်ရန် အနောက်ဖက် ခေါင်းငဲ့ကြည့်သည်..။

“ ကျနော်ပါ... ဆရာမလေးရဲ့၊ ကျနော်တို့ အတူတူ ပျော်ကြတာပေါ့...”

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးတီးတွေ ဖြစ်နေကြလေရာ စိတ်တွေလည်း ကိုယ်စိထန်ပြင်းနိုးကြနေကြသည်မို့ လိုးကြဖို့သာ ရှိတော့သည်ဟုသာ ဆိုရပေတော့မည်။

“ လီးကို စောက်ပတ်မှာ ဆွဲတော့ပေးပါလား..”

စောက်ပတ်ဝတွင် လီးကြီး တော့ထောက်မိသွားသည်..။ စောက်ရည်ကြည်တွေ စိုကာ အိဖြိုးဖောင်းကြွနေသော စောက်ပတ်အထိအတွေ့သည် စိုးခိုင်ကို ကြက်သီးထသွားစေသလို မာတောင်ပူနွေးသော လီးချောင်းကြီး၏ ထိတွေ့မှုကလည်း ဆရာမလေး အိုင်ရင်းကို ရင်ဖိုမောသွားစေသည်..။ နှစ်ယောက်စလုံး အသက်ပြင်းပြင်း ရှူမိသည်..။ တော့ပေးလိုက်သည်နှင့် စိုးခိုင်က လီးကြီးကို ဖိသွင်းလိုက်သည်..။ အရမ်းထိုးထည်ပစ်လိုက်ခြင်းတော့ မဟုတ်ပါ..။ သူ့ဒစ်ကြီး စောက်ပတ်ထဲ တစ်၍ဝင်သွားရုံသာ ချိန်ဆ၍ ဖိချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်..။

“ ဖြစ်....ဘု.....ဟင့် အင့်အင့်....”

စောက်ခေါင်းပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲ လီးဒစ်မြုပ်ဝင်သွားသံနှင့်အတူ ဆရာမလေး အိုင်ရင်း၏ အသက်ရှူမှားကာ ရေရွတ်မြည်တမ်းသံလေးတို့က ဆက်တိုက်ပင် ပေါ်ထွက်သည်..။

“ ဆရာမ စောက်ပတ်ထဲ လီးဒစ်ဝင်သွားပြီနော်...၊ ဒူးနှစ်ဖက်ပေါ် လက်ထောက်ပြီး အသာကုန်းပေးပါ..၊ ဒါမှ နောက်က လီးအကုန်ဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီး ကောင်းကောင်း ဆောင့်လိုးလို့ ရမှာ...”

“ အရမ်းကြီး ထိုးမသွင်းပါနဲ့အုံး ရှင်...ကြပ်နေတာ...၊ ဖြည်းဖြည်း ပဲ သွင်းပါအုံး ရှင့်..”

ကုန်းပေးပြီးနောက် ခေါင်းလေးကို နောက်သို့ လှည့်ကာ လှမ်းပြောသည်..။ စိုးခိုင်ကလည်း ခေါင်းငဲ့လာတာ အလိုက်သင့်ဖြစ်သွား၍ ဆရာမလေး၏ နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက်လှမ်းဆွဲစုပ်လိုက်ရာ ပွတ်ကနဲ အသံမြည်သည်..။

“ ဟင့်...ကြည့်ပါလား...တကယ်ပါပဲ...”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာမရဲ့..ဟဲဟဲ ဟဲ...”

“ သွားပါ....လူကို နမ်းလား စုပ်လားနဲ့...”

“ အော်...ဆရာမရယ်... စောက်ပတ်ထဲ လီးဒစ်တောင် သွင်းထားပြီပဲ...၊ ပါးစပ်စုပ်တာ နမ်းတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ..၊ ခေါင်း နောက်လှည့်ပေးစမ်းပါအုန်း..”

“ အို...ဟင့်....ဘာလုပ်အုံးမလို့လဲ...”

“ ဆရာမရဲ့ နှုတ်ခမ်းကို စုပ်နမ်းချင်လို့....ပေါ့...”

“ ဟာ....သွား မနမ်းနဲ့..”

“ ဆရာမကလဲ ဗျာ... အလိုးတော့ခံနေပြီး အနမ်းကျမှ နှမြောတွန့်တိုနေတယ်...”

“ ဟာ...အဲ့လိုတွေ မပြောနဲ့...”

“ စောက်ပတ်ထဲ လီးထပ်ထိုးသွင်းမယ် နော်...”

ဆရာမလေးက ဘာမှမပြောတော့..။ ခါးညွတ်ကာ ဖင်ကြီးကို နောက်ကော့ပေးသည်..။ ပါးစပ်က မပြောသော်လည်း လီးသွင်းရန် အလိုက်သင့် နေပေးထားရာ ဆက်ထိုးသွင်းဖို့ ပြောသည်နှင့် မခြားပါ..။ စိုးခိုင်က စုံကိုင်ဆွဲထားသော နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုလည်း ပို၍ တင်းတင်း ဆွဲညှစ်သည်..။ ဖင်ပြောင်ကြီးကို မသိမသာ ဝိုက်၍လှုပ်ပေးရာ စောက်ပတ်ထဲဝင်နေသော လီးဒစ်ကြီးနှင့် စောက်ခေါင်းဝကို ထိုးမွှေလှည့်သလို ဖြစ်လျက် ဆရာမလေး တုန်ခါတွန့်လှုပ်သွားသည်..။

“ ကျွတ်...ကွာ...ကုန်းဆိုလို့ ကုန်းပေးထားပြီဟာ....လုပ်ပေါ့လို့...”

“ ဆရာမ စောက်ပတ်က အတော်ကျဉ်းတယ်..လီးဆက်သွင်းလို့ နာရင် တအားမအော်နဲ့ နော်..၊ ဟိုအခန်းထဲက ကြားကုန်အုန်းမယ်..”

“ ဟာ...အရမ်းနာမှာလား...”

“ ကောင်းလည်း ကောင်းမှာပါ..၊ ဆရာမလည်း အသိသားနဲ့...”

“ အို....ကျမက ဘာကို သိရမှာလဲ...လို့...”

“ စောက်ပတ်ထဲ လီးထိုးသွင်းတာ အရမ်းခံလို့ ကောင်းတယ် ဆိုတာကိုလေ...”

“ ဟွန့်...ကျွတ်...သွားစမ်းပါ...၊ အဲဒါကို ကျမက ဘယ်လိုလုပ်သိရမှာလဲ...”

“ ဆရာမ အရင်က အလိုးခံဖူးတယ် မဟုတ်လား...”

“ ဟာ....ဘာတွေ လာပြောနေမှန်း မသိဘူး..၊ ကဲ...လုပ်မှာလား မလုပ်ရင်လဲ ဖယ်တော့...တကယ်ပဲ...လူကို စိမ်ပြေနပြေနဲ့ လုပ်နေတာ.. သူ့မယားကျနေတာပဲ..”

“ ဟဲဟဲ....လိုးမယ်...လိုးမယ်...ကဲ....သွင်းပြီ...”

အိုင်ရင်း၏ ဘယ်ဖက်ဖင်လုံး တစ်တစ်ကြီးကို အားမနာတမ်း ဆုပ်ကိုင်ကာ ဖိထိုးသွင်းချလိုက်လေတော့သည်..။

“ ဗြစ်....ဘုဘု.....ဘွပ်...အားပါးပါး...နာတယ်...ဖြည်းဖြည်း.....ဘုဘု ဘွပ်...ဘွပ်....အား ကျွတ်ကျွတ်....အမလေးလေး...”

လီးကြီးသည် ဆရာမလေး၏ ကျဉ်းကြပ်သော စောက်ခေါင်းပေါက်လေးထဲသို့ တစ်၍တစ်၍ တိုးဝင်သည်..။ အိုင်ရင်းမှာ လီးအစစ်နှင့် မဟုတ်သော်လည်း ရာဘာလီးအတူ စောက်ပတ်ထဲ ထိုးသွင်းတာခံဖူးပြီး၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ခရမ်းသီးကဲ့သို့သော ရှည်မျောမျော အရာများကို အသုံးပြုကာ အဖုတ်ကို ထိုးကလိ အာသာဖြေနေသော မိန်းကလေးမို့ စောက်ပတ်က လီးဝင်လမ်းဖြောင့်အောင် အလိုလို လုပ်ပေးတတ်နေသည်..။ လီးကြီးသည် စောက်ပတ်လေးထဲသို့ အဆုံးပင် ဝင်သွားလေတော့သည်..။ လီးဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီးနောက် စိုးခိုင်က ဆွဲထုတ်ပြန်သွင်းနှင့် လိုးပါလေတော့သည်..။ လိုးရင်းလည်း အိပ်ခန်းထဲသို့ လှမ်းကြည့်သည်..။ အိုင်ရင်းကလည်း အလိုးခံရင်း လှမ်းကြည့်မိသည်..။ ပန်းအိဖြူတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်ကတော့ အပြတ်ကို ကဲနေကြသည်..။ အိပ်ခန်းဝတွင် စုံတွဲတစ်တွဲ လိုးနေဆော်နေကြသည်ကို လုံးလုံး မသိကြ..။ ကာမယမ်းအိုး ပေါက်ကွဲကာ အပီကို ပွတ်နေကြသည်..။

“ ဖတ်ဖတ်....ပျစ်ပျစ်.....ဖတ်..ဖွတ်...ဖု .ဖု...ဖတ်...”

“ အားပါးပါး...ကောင်းလိုက်တာ တီချယ်ရယ်...၊ ပွတ်စမ်းပါရှင့်... အမလေးနော်... သမီးနို့ကိုလည်း ဆွဲအုန်းလေ...၊ တီချယ်ရဲ့... အားအား...ကောင်းတယ်... ကောင်းတယ် အမလေး ထိတယ်...အဲလိုမျိုး ဖိဖိ ပွတ်ပေးစမ်းပါ ရှင့်...”

“ ကော့လေ...ပန်းအိ... ဖင်ကြီး ကော့ကော့ပေး...၊ ဟုတ်ပြီ...တီချယ်နို့ကြီးတွေကိုလည်း လှမ်းဆွဲလေ...၊ အ...အား.....တအားဆွဲစမ်းပါ...ကလေးရ...မင်းစောက်ပတ်ကို ဖိပွတ်ရတာ..ကောင်းလိုက်တာကွာ..”

နောက်ဆုံးတွင်တော့

“ ပွတ်...ပွတ်...ဖိပွတ်ပစ်စမ်းပါ...တီချယ်ရဲ့...သမီးလာတော့မယ်...ထွက်တော့မယ်....တအားပွတ်... တီချယ်ပွတ်ပေးတာ သိပ်မိုက်တာပဲ...အား...ဟင့်...ဟင့်...ထွက်ပြီ...အိ...အီး...ရီး...အား...အား...”

ပန်းအိဖြူတစ်ယောက် တီ ဆားတို့ခံရသလို ကော့ပျံလန်ကာ ပြီးသွားသည်..။ စတယ်လာလည်း ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလိုပင် ပြီးရသည်..။

“ ဟာ...ဘာလို့ ထုတ်တာလဲ....လိုးပါရှင့်....ကျမကို ဆက်လိုးပါ...စောက်ပတ်ထဲ လီး ပြန်သွင်းပါ....”

ပြီး တော့ရန် သိပ်မဝေးတော့ပဲ ကာမဆိပ်အပြည့် တက်လျက် အရမ်းကို နှာထနေလေသော အိုင်ရင်းမှာ စောက်ပတ်ထဲမှ လီးကြီး ဆွဲထုတ်သွားသည်..အတွက် ဆန့်တင့်ငံ့ ကြီးဖြစ်သွားရသည်မို့ အငမ်းမရပင် အော်ဟစ်ပြောလိုက်မိသည်..။

ကာမအရသာ အပြည့်အဝ ခံစားရပြီးနောက် အနားယူသလို တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဖက်ရင်း မိုန်းနေကြသည်.. အိပ်ခန်းထဲမှ မိန်းကလေး နှစ်ယောက်သည် ဆရာမလေး အိုင်ရင်း၏ အာသာငမ်းငမ်း ရမ္မက်ပြင်းပြင်း ပြောလိုက်သည်.. စကားသံများကို အတိုင်းသားပင် ကြားလိုက်ကြသည်..။

ဆရာမလေးစတယ်လာနှင့် ပန်းအိဖြူတို့သည် အသံထွက်လာရာဆီသို့ ပြိုင်တူပင် လှမ်းကြည့်မိကြသည်..။ ထိုအချိန်မှာပင် စိုးခိုင်ကလည်း အိပ်ခန်းဝမှ အခန်းစည်းကို ညှာလက်ဖြင့် သိမ်းကာ ဘေးသို့ တွန်းဖယ်လိုက်သည်..။ အခန်းစည်း ပွင့်သွားသဖြင့် စိုးခိုင်နှင့် ဆရာမလေး အိုင်ရင်းတို့ ဖြစ်နေကြပုံကို အိပ်ခန်းထဲရှိ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်က ကောင်းကောင်းကြီးပင် လှမ်းမြင်လိုက်ကြရလေတော့သည်..။

စိုးခိုင်နှင့် ဆရာမလေး အိုင်ရင်းတို့ ဘယ်လိုအခြေအနေဖြစ်ကာ ဘယ်စခန်းဆိုက်ခဲ့ကြသည်ကို ဒက်ကနဲပင် သိသာနိုင်သည်..။ သို့လော သို့လောပင် သံသယပွားစရာ မလို..။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်မှာ မထင်မှတ်သော မြင်ကွင်းကြောင့် မျက်လုံးအဝိုင်းသား၊ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ကုန်ကြသည်..။

စိုးခိုင်ကောက်လာမည်ကို ပန်းအိဖြူက သိထားသလို အိုင်ရင်းဝင်လာမည်ကိုလည်း စတယ်လာက သိထားသည်..။ သို့သော် အိုင်ရင်းနှင့် စိုးခိုင်တို့ လိုးဖြစ်ကြမည်ကိုတော့ သူတို့ လုံးဝမထင်..။ စိုးခိုင်ကို မြင်ရ၍ စတယ်လာအံ့ဩသွားရသလို အိုင်ရင်းကို မြင်တွေ့ရ၍ ပန်းအိဖြူလည်း အံ့အားသင့်သွားရသည်..။

အိုင်ရင်းနှင့် စိုးခိုင်တို့ လိုးဖြစ်သွားကြပြီးဖြစ်ကြောင်းကို သိသွားကြတော့ ပန်းအိဖြူရော စတယ်လာပါ စိတ်အရမ်းလှုပ်ရှားကုန်ကြသည်..။

ဆရာမလေး အိုင်ရင်းလည်း အံ့ဩတုန်လှုပ်သည်..။ မိန်းကလေး သုံးယောက်စလုံး ကြက်သေသေ ကုန်ကြသည်..။ ဘာလုပ်၍ ဘာပြောရမှန်းကို မသိကြတော့..။

စိုးခိုင်ကတော့ ဘာလုပ်ရမည်ကို သိသည်..။ ငနဲသားသည် ဘာမျှပြောမနေ..။

တုံ့ဆိုင်းနောက်တွန့်နေခြင်းလည်း မရှိ..။ အိပ်ခန်းထဲသို့ ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့် လျှောက်လှမ်းဝင်သွားသည်..။ အိုင်ရင်းကို လိုးနေရာမှ ဆွဲထုတ်ထားသော လီးကြီးသည် အသကုန်မတ်ထောင်ကာ တင်ပို့ပေး လှုပ်ခါရမ်း၍ နေသည်..။

ဆရာမလေး အိုင်ရင်းမှာလည်း အလိုးခံနေရင်းတန်းလန်း ဆွဲထုတ်သွားသည် အတွက် ဒုနှစ်ဖက်ပေါ် လက်ထောက်ကာ ခပ်ကိုင်းကိုင်း ကုန်လျှက်သားရှိနေရာမှ အသာမတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်..။

အိပ်ခန်းထဲ ခုတင်ထက်မှ ဆရာမလေး စတယ်လာသည် အားကနဲ အိုးကနဲ ရေရွတ်ကာ ဆွဲမိဆွဲရာ ခေါင်းအုံးတစ်လုံးဆွဲယူကာ ရင်တွင်ဖိကပ်ပိုက်သည်..။ ယောက်ျားသားကြီးတစ်ယောက်ရှေ့မှောက်တွင် ကိုယ်ဝတ်အကျွတ်ကျွတ် အလွတ်လွတ်ဖြင့် ဗလာကိုယ်လုံးတီး ၊ ဖင်ကြီးအပြောင်သား၊ နို့ကြီးအဖွေးသား၊ စောက်ပတ်ကြီး အပြူးသား ရှိနေရမှုကြောင့် ကမန်းကတန်း လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်လိုက်ခြင်းပါ..။

ပန်းအိဖြူတစ်ယောက်သာ အေးအေးဆေးဆေး ရှိနေသည်..။ စိုးခိုင် ဘယ်လို စခန်းဆက်သွားမည်ကို ကောင်မလေးက ရိပ်မိနေပြီကိုး...။ မူလစီစဉ်ထားသည်ထက်၊ တစ်ယောက်ပိုကာ ဆရာမလေး အိုင်ရင်းပါ အတူပါဝင်လာမည်မို့လည်း ချာတိတ်မလေး ပိုသဘောကျနေလေသည်..။ ခေါင်းအုန်းကြီး ရင်တွင်ပိုက်လိုက်သောကြောင့် စတယ်လာ၏ ရင်ဘတ်နှင့် ပေါင်ကြားတို့ကတော့ အကာအကွယ် ဖြစ်သွားရသည်..။

တင်ပါးဆုံမို့မို့ တစ်တစ်ကြီးနှင့် ပေါင်တန်တုတ်တုတ်ဖြိုးဖြိုးတွေကတော့ အထင်းသား အရှင်းသား ။ မျက်နှာချင်းဆိုင်လို ရှိနေသော စိုးခိုင်ကတော့ စတယ်လာ၏ ဖင်ကြီးပြောင်ဝင်းနေသည်ကို မမြင်နိုင်သေး...။ ပေါင်တန်ကြီးတွေ အဖွေးသား ရှိနေသည်ကိုတော့ မြင်နေရသည်..။ စိုးခိုင်က ခုတင်ရှိရာသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်ပင် သွားသည်..။

ဆရာမလေး စတယ်လာသည် မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ် ဖြင့် စိုးခိုင်ကို ကြောင်ကြည့်နေသည်..။ စိုးခိုင် ခုတင်ပေါ်တက်သည်..။ ပြီးတော့ စတယ်လာကို လူရော ခေါင်းအုန်းပါ တစ်ခါတည်း ဆွဲပေ့ဖက်လိုက်သည်..။

စိုးခိုင်သည် သည်နေရာတွင် ရှိနေသော မိန်းကလေး သုံးယောက်တွင် ပန်းအိဖြူက သူလိုးနေသည် မိန်းကလေး ၊ ပိုင်ပြီးသား..။ ဆရာမလေး အိုင်ရင်းကလည်း စောစောလေးကပဲ လိုးခဲပြီးသူ..။ ပိုင်နေပြီဟု ဆိုနိုင်သည်..။ မပိုင်သေးတာက ဆရာမလေး စတယ်လာသာ ရှိသည်..။

ဒါကြောင့် ဆရာမလေး စတယ်လာကိုလည်း အပိုင်ကိုင်နိုင်ရန် စိုးခိုင်က လက်မြန်ခြေမြန် လုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်..။ ဆရာမလေး စတယ်လာ နာကြီးကြောင်းကိုတော့ အပြတ်ပင် သိပြီးပါပြီ..။ ထကြွနေသော ရမ္မက်ဇောတို့လည်း တငွေငွေ ရှိနေသေးသည်ကိုလည်း နားလည်သည်..။ အပိုင်ကိုင်ရဖို့ ဘာမှ မခက်..။ ရဲရဲနှင့် ခပ်ကဲကဲ လုပ်ဖို့သာ လိုသည်..။

ပွေ့ထူ၍ ပါလာသော ဆရာမလေးစတယ်လာကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ဆွဲလှည့်၍ မွေ့ရာပေါ် မှောက်လျက်ဖြစ်အောင် တွန်းလှဲချသည်..။

“ အို...အို...ဟင့်...ဘာလုပ်မလို့လဲ...ဖယ်ဖယ်...လက်ကိုလွှတ်ပါ...မလုပ်ပါနဲ့ ရှင်... မလုပ်ပါနဲ့...ဟင့်ဟင့်...”

ဆရာမလေး စတယ်လာမှာ အလန့်တကြား ရေရွတ်ငြင်းဆန်ရင်း စိုးခိုင်တွန်းချသည်။ အတိုင်း လဲကျသည်..။ စိုးခိုင်လုပ်လိုက်ပုံကလည်း တကယ်ကို အခြေအနေကို ကောင်းကောင်း အသုံးချသည်။ ပိုင်ကွက်..။ မှောက်ရက်ဖြစ်အောင် တွန်းချလိုက်ရာတွင် ဆရာမလေးမှာ ခေါင်းအုန်းကြီးရင်ခွင်ပိုက်ရက်နှင့် ဝမ်းလျားမှောက်လဲကျသွားလေရာ၊ ရင်ဘတ်နှင့် ဝမ်းဗိုက်အောက်တွင် ခေါင်းအုန်းခုထားသလို ဖြစ်သွားသည်..။

ဝမ်းလျားမှောက်ကျသွားသည်ဆိုသော်လည်း တကယ်တော့ ဒူးတုတ်ကာ ဝပ်ပေးသည်။ အနေအထားမျိုး ဖြစ်နေသည်..။ သည်ကြားထဲတွင် ဒူးနှစ်ဘက်ကလည်း ခေါင်းအုန်းဘေးတွင် ညှပ်ခွာသလိုပြုမိပြန်ရာ ဖင်ကြီး ပိုထောင်တက်သည်..။ စိုးခိုင်ကလည်း ဆရာမလေး၏ ဖင်ကြီးနောက် အမြန်ဒူးထောက်ကပ်သည်..။ ပြီးတော့ သူ့လီးကြီးကို စောက်ပတ်ထဲ ထိုးသွင်းထည့်လိုက်သည်..။

စတယ်လာက ဖင်ရမ်းပြီး ရုန်းကန်လေရာ စောက်ပတ်ထဲ ထိုးသွင်းထည့်သော လီးကြီးက အပေါက်ချော်သွားသည်..။ စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲ မဝင်၊ ဖင်ပေါက်ထဲ ဝင်သွားလေသည်..။ စတယ်လာက ဖင်အကော့ စိုးခိုင်က ဖိဆောင့်ထိုးအသွင်း အံ့ကိုက်ဆိုသလို တိုက်ဆိုင်သွားလေရာ လီးအစ်သာမက တစ်ဝက်မရှိတရှိလောက်ပင် ဖင်ပေါက်ထဲ ဝင်သည်..။

ဖင်ဝနှင့် လီးချောင်းတို့တွင် ပေကျံနေသော ချွဲကျိုကျို စောက်ဂုဏ်ကြည်တို့ကြောင့် လီးဝင်ချောသော်လည်း လီးနှင့် လိုးတာမဆိုထား၊ လက်သန်းလေးနှင့်ပင် ထိုးကလိဖူးခြင်း မရှိသည်။ စအိုလေးမှာ ကျဉ်းလှပေရာ၊ လီးကြီးသည် ကြပ်သိပ်နေသည်..။ စတယ်လာမှာလည်း ဖင်ဝ ကျိန်းစပ်တစ်ဆိုလျက် အရမ်းနာသည်..။

“ အား...နာတယ်...နာလိုက်တာ... မရဘူး...၊ သိပ်နာတာပဲ...သေပါပြီ...အား...အား ”

တစ်ဝက်သာသာလောက်ဝင်နေသည်မို့ ထပ်ထိုးသွင်းသောအခါ လီးသည် နောက်ထပ် သုံးလက်မလောက် တစ်၍ ထပ်ဝင်သွားသည်..။ အပြင်တွင် နှစ်လက်မသာသာလောက်သာ ကျန်ပေတော့သည်..။

“ အား...အမလေး.. ရက်စက်လှချည်လား...၊ အဲဒါ..ဖင်ပေါက်ပါရှင့်...၊ ဖင်ထဲ ဝင်နေတယ်.. မလုပ်နဲ့ ပြန်ထုတ်ပါ...၊ နာတယ်...သိပ်နာတယ်...သေလိမ့်မယ်...၊ ပြန်ထုတ်ပါရှင်...အား...အား.....”

နာလွန်း၍ စတယ်လာ အော်ဟစ်မိသည်..။ အတင်းလည်း ရုန်းထွက်သည်..။ စိုးခိုင်က အလွတ်မပေး..။ မိန်းကလေး၏ ခါးကျင်ကျင်လေးကို လက်နှစ်ဘက်နှင့် စုံကိုင်ကာ အတင်းဖိထိန်းထားသည်..။ ခါးကို ကော့ကာ ဆက်၍ ထိုးသွင်းသည်..။

ဖင်ကွဲလုမတတ်ဖြစ်ရာ ပြင်းပြလှသော နာကျင်မှုကိုလည်း မချိမဆန့် ခံရသော စတယ်လာ ကုန်းအော်တော့သည်..။ ထွန်းထွန်းလည်း လူးနေသည်..။ ဆရာမလေး စတယ်လာ၏ အော်လိုက်သံသည် စိုးခိုင်၊ ပန်းအိဖြူနှင့် အိုင်ရင်းတို့ကို အံ့ဩသွားစေသည်..။

ယခု ဆရာမလေး စတယ်လာ စူးစူးဝါးဝါး အော်လေတော့မှပင် သူတို့သုံးယောက်လုံး ဖင်ထဲ လီးဝင်နေသည်ကို သိကုန်ကြသည်..။ စိုးခိုင်သည် ဆရာမလေး စတယ်လာကို ဖင်ချဖို့တော့ အစီအစဉ်ရှိသည်..။ သို့သော် အစပိုင်းတွင်တော့ မဟုတ်..။ စောက်ပတ်ကို အပီချကာ ယှဉ်ပါးရင်းနီးလာအောင် လုပ်ပြီးမှ ဖင်ကို အပီတွယ်ဖို့ ကြံထားသည်..။

ယခုမူ မထင်မှတ်ပဲ အပေါက်ချော်ကာ သူ့လီးက ဆရာမလေးစတယ်လာ၏ ဖင်ပေါက်ထဲသို့ ဝင်သွားခဲ့လေပြီ..။ ဝင်တာကလည်း လီးတစ်ချောင်းလုံး နီးပါးလောက်ပင်..။ စတယ်လာ၏ စောက်ပတ်ကိုသာ လိုးဖို့ဖြစ်သော်လည်း သည်အခြေအနေသို့ ရောက်တော့မှ စိုးခိုင်အနေဖြင့် ဆရာမလေးစတယ်လာ၏ ဖင်ပေါက်ထဲမှ လီးကြီးကို ပြန်ဆွဲထုတ်ဖို့ကလည်း မဖြစ်တော့ပါ..။ ထို့ကြောင့် အပေါက်ချော်ကာ မှားထိုးသွင်းလိုက်သည်တိုင် ဖင်လိုးမှုပြည့်စုံပီပြင်သွားအောင်တော့ လုပ်မှဖြစ်တော့မည်..။ မဟုတ်ပါက စတယ်လာမှာ ဖင်လိုးခံရမှု အရသာကို မခံစားနိုင်ပဲ၊ နာတာကိုသာ သိလျက် ဖင်ခံရမှာ အရမ်းကြောက်ကာသွားနိုင်သည်..။ ထို့ကြောင့် စတယ်လာကို ဖင်ဖိမ်ခံတတ်ကာ ဖင်လိုးခံရမှုကို စွဲစွဲမက်မက်ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ရမည်..။

ဒါမှ စတယ်လာကို ရေရှည် ဖင်ဆက်လိုး၍ ရနိုင်သလို သူ့အလိုးချင်ဆုံးဖြစ်သော ဆရာမလေး အိုင်ရင်းကို ဖင်လိုးရဖို့လည်း အခွင့်အရေးတွေ ချောမောလာမည်..။ စတယ်လာ ဖင်လိုးခံပြီး အရသာအပြတ်တွေ့တာကို အိုင်ရင်းမြင်ကာ ဖင်ခံချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာအောင်လည်း လုပ်ပေးရမည်..။

“ ပန်းအိ...ဆရာမလေးရဲ့ စောက်ပတ်ကို အပီရက်ပေးလိုက်..။ သူ ဖင်ကောင်းကောင်း ဖိမ်ခံတတ်အောင် ဦးက လိုးပေးမလို့...”

စိုးခိုင်က ပန်းအိဖြူကို လှမ်းပြောသည်..။

“ ဟာ...အဲဒါ မလုပ်ပါနဲ့တော့ ရှင်... အရမ်းနာနေတယ်...၊ တော်ပါတော့...ပြန်ထုတ်ပါ...ကျမ မခံဘူး..ဖယ်... ဖယ်ပါ...”

မိမိကို ဖင် အပီလိုးတော့မည်ဟု စိုးခိုင်ပြောလိုက်သော စကားကြောင့် ဆရာမလေးစတယ်လာမှာ ပို၍ကြောက်လန့်ကာ အတင်းပင် ရုန်းထွက်သည်..။ သည်အချိန်တွင် အလွတ်ပေးလိုက်လို့ မဖြစ်ကြောင်း နားလည်သော စိုးခိုင်က ဆရာမလေး၏ ခါးကို အတင်းပင်ချုပ်ကိုင်ဆွဲထားကာ ခါး ဆတ်ခနဲကော့၍ ဖိထိုးသွင်းချလိုက်ရာ အပြင်တွင်ကျန်နေသေးသော နှစ်လက်မလည်း ဖင်ပေါက်ထဲ တစ်၍ မြုပ်ဝင်သွားလေတော့သည်..။

“ အောင်မလေးလေး...နာလိုက်တာ...ဖင်ကွဲသွားပြီ ထင်ပါရဲ့...၊ဖယ်..ဖယ်လို့ဆို... သေပါပြီ...နာတယ်...”

နာတယ်....”

“ ဖင်မကွဲနိုင်ပါဘူး ဆရာမလေးရဲ့...၊ ဖင်ထဲ လီးသွင်းတာလောက်နဲ့တော့ ဖင်ကွဲမထွက်ပါဘူး...”

“ အို...မသိဘူး...အရမ်းနာနေတာ...ပြန်ထုတ်ပါ ရှင်...သနားပါအုန်း...”

“ လီးသွင်းကာစမို့ နာနေတာပါ... ဆောင့်လိုးပေးလိုက်ရင် ဆရာမလေး အပြတ်ကို အရသာ တွေ့လာမှာပါ...”

“ ဟာ..ဆောင့်အုံးမလို့လား...ရှင်...မလုပ်ပါနဲ့တော့...၊ ဟို...ဟို သွင်းပြီးပြီ မဟုတ်လား...၊ ဒါနဲ့ ကျေနပ်ပါတော့နော်...တောင်းပန်ပါတယ်...အို...အမေ...ဟင့်..ဟင့် အားပါးပါး...”

နောက်ဆုံး အသံများမှာ ပန်းအိဖြူက သူမစောက်ပတ်ကို ကုန်း၍ လျှာနှင့် ထိုးရက်ပေးလိုက်မှုကြောင့် ဆရာမလေးစတယ်လာတစ်ယောက် တုန်တုန်ခိုက်ခိုက် ဖြစ်လျက် မြည်တမ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်..။ စိုးခိုင်က လီးကို ဒစ်အရင်းပိုင်းမှ အရစ်ပေါ်လာသည်အထိ ဆွဲထုတ်ကာ အားအနည်းငယ်ထည့်၍ ဆတ်ကန် ပြန်ဆောင့်သွင်းလိုက်သည်..။

“ အောင်မယ်လေး...နာလိုက်တာ... ကြမ်းလှချည်လား ရှင်...သေပါပြီ...”

အားအနည်းငယ်ပါသော ဆောင့်လိုးလိုက်ချက်ကြောင့် စအိုကျိန်းစပ်ကာ ဖင်ခေါင်းထဲ အောင့်သည်..။

ဖီလင်တက်ကာ မိုန်း၍နေသော ဆရာမလေးလည်း ခေါင်းမော့ခါးကော့၍ ရေရွတ်သည်..။

ညည်းတွားသည်..။ ထိုအချိန်တွင် ပန်းအိဖြူသည် လျှာနှင့် စောက်စေ့ကို ထိုးကလော်၍ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရက်ပေးသည်..။ လက်ခလယ်နှင့် လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းပူးလျက် စောက်ခေါင်းပေါက်ထဲ ထိုးသွင်းပြန်ထုတ် ခပ်သွက်သွက် လုပ်ပေးသည်..။

ဆရာမလေး စတယ်လာအဖို့ ဖင်ပေါက်ထဲ လီးချောင်းကြီး ခပ်ဆတ်ဆတ် ဆောင့်လိုးချလိုက်၍ နာကျင်မှုဝေဒနာ နှင့်အတူ စောက်စေ့ရက်၊ စောက်ပတ်နှိုက် လုပ်ပေးမှုတို့၏ အသည်းအေးရင်ဖိုဖွယ်ရာ အရသာကို တစ်ပြိုင်တည်း ခံစားရသည်..။

အရသာနှင့် ဝေဒနာတို့ ရောနှောသွားသည်..။ အလွန်ပင် ထူးခြားလှသော နာကျင်မှုရောပြွန်းသည်.

ဖင်လိုးခံမှု ဖီလင်ကို အမျိုးသမီး စတင်ခံစားရသည်..။ ထိုဖီလင်အရသာကြောင့် တင်ပါးကြီးသည်

အလိုလိုပင် ကော့၍တက်လာသည်..။ စတယ်လာကိုယ်တိုင်မှာတော့ သည်လိုဖင်ကော့

ပင့်တင်ပေးလိုက်မှုကို မသိလိုက်ပါ..။ စိုးခိုင်ကမူ အမျိုးသမီး ဖင်ဖိမ်ခံတတ်စပြုပြီကို နားလည်သည်..။

ထို့ကြောင့် ဖင်ပေါက်ထဲ အဆုံးပင် ဆောင့်လိုးသွင်းထည့်လိုက်သော လီးတန်ကြီးကို ဆွဲထုတ်ပြန်သွင်း နှင့် တစ်ချက်ချင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း ခပ်မှန်မှန် ဆက်၍ဆောင့်သည်..။ ဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်း စတယ်လာ၏ ဖင်ကြီး ကော့ကော့တက်သည်..။

ဖင်ကော့ပေးလိုက်မှုကြောင့် လီးသည် ဖင်ပေါက်ထဲ ပို၍နှစ်ဝင်သည်..။ နာလည်း ပိုနာသည်..။ သို့သော် ထူးဆန်းစွာပင် ထိုနာကျင်မှုသည် ဆရာမလေးစတယ်လာအတွက် ထူးခြားသော ကာမအရသာ ဖြစ်၍လာသည်..။ ဆရာမလေးသည် နာ၍ မအော်တော့..။ ကောင်း၍မြည်တမ်းမှုများသာ ပါးစပ်မှ ပေါ်ထွက်သည်..။ စိုးခိုင်က အဆောင့် အညောင့် အသာရပ်သည်..။ လီးကိုလည်း ဖင်ထဲ ဝင်ရုံလောက်သာ ထိုးစိမ်ထားသည်..။

ကိုယ်ကိုအသာကိုင်ချထားကာ ဆရာမလေး၏ နို့ကြီးတွေကို ဆွဲသည်..။ နို့သီးများကို ပွတ်ချေသည်..။ ဖင်လိုးခံရမှု အရသာကို တုန်ခိုက်အောင် ခံစားနေရလေပြီဖြစ်သော စတယ်လာမှာ အရမ်းကို ဟော့လို့နေပါပြီ..။ သူမ၏ ဖင်ကို ဆောင့်လိုးပေးနေမှု ရပ်သလိုဖြစ်သွားရာ ဆရာမလေးမှာ ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်တော့..။ ဖင်လည် အပြတ်ကို ယားလို့လာပြီကိုး..။

“ အို...ဟင့်ဟင့်....ဆောင့်လေ လို့...၊ ဘာဖြစ်လို့ ရပ်လိုက်ရတာလဲ..၊ ဆောင့်စမ်းပါရှင့်.. ကျမဖင်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်လိုးပေးစမ်းပါ....”

တကုန်ရမ္မက် အလွန်ပြင်းထန်လျက် ကာမအရသာ အဂုမ်းတွေ့သော မိန်းမတွေ ဖြစ်မြဲအတိုင်း ဆရာမလေး စတယ်လာသည် မရှက်နိုင် မကြောက်နိုင် သိက္ခာတွေ ဘာတွေပင် မထိန်းနိုင်တော့..။ မိမိ၏ တရားဝင်လင်လည်း မဟုတ်၊ ကုန်ကုန်ပြောရလျှင် ရည်းစားလည်း မဟုတ်၊ မြင်ဖူးရုံသာ ရှိသည်။ သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်အား မိမိကို ဖင်အပီလိုးပေးရန် အာသာငမ်းငမ်း ရမ္မက်ဇောထန်ထန်နှင့် ထုတ်ပြောလေတော့သည်..။

စတယ်လာကို ဖင်လိုးမှု အဆင်ပြေ ချောမောသွားခဲ့လေပြီမို့ စိုးခိုင်လည်း အတော်ကို သဘောကျသွားသည်..။ ပန်းအိဖြူမှာလည်း သည်လိုဖြစ်သွားစေရန် ပါဝင်လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်သည်အတွက် အရမ်းကျေနပ်သည်..။ အခြားမိန်းမသားတစ်ယောက်ကို သည်လိုမျိုး အရှက်အကြောက်ကင်းစွာ အငမ်းမရ ဖြစ်လာသည်အထိ လုပ်ပေးနိုင်မှုသည် ချာတိတ်မလေး၏ ကာမစိတ်ကိုလည်း ဟုန်းဟုန်းထစေသည်..။ ပြီးတော့ ပန်းအိဖြူသည် မိန်းမချင်း အဖုတ်ရက် ကလိပလူးပေးရမှုများတွင်လည်း ဖီလင်တွေ့ အရသာခံတတ်နေပြီမို့ စိတ်ထထနှင့် စတယ်လာ၏ စောက်ပတ်ကို အပီရက်၊ အပီထိုးကလိ ပစ်လိုက်သည်..။

စိုးခိုင်ကလည်း အားရပါးရပင် ဆရာမလေး စတယ်လာ၏ ဖင်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်လိုးသည်..။ နို့ကြီးတွေကိုလည်း အားမနာတမ်းပင် ဆွဲညှစ်သည်..။ စတယ်လာအဖို့လည်း ကြမ်းရှု ထန်းပြင်းသော အဂုသာထူးကို မိန်းမူးအောင် ခံစားရလျက် ကြမ်းတမ်းအားပြင်းသော ဖင်ဆောင့်လိုးချက်များကို အားရပါးရပင် ခံယူနေလေတော့သည်..။

“ ဘွပ်...ဘု ဘု...ဘွပ်...ဖွတ်...အားပါးပါး..ရိုး...ကောင်းလိုက်တာ...ဆောင့်ပါ...ဆောင့်ပါ ၊ အား...အာ့... အိ.....ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်ပေးစမ်းပါ...ဟုတ်ပြီ...အား..အ..အား...”

ဆရာမလေးစတယ်လာ၏ ပါးစပ်မှလည်း အသံတွေ မျိုးစုံ ပေါ်ထွက်ပြောဆိုလို လာပါပြီ။

“ ဘယ်လိုလဲ..ဆရာမလေး..ဖင်လိုးခံရတာ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား..ဟင်..”

“ ကောင်းတယ် ... ကောင်းတယ်.. ကောင်းလို့ ဆောင့်လိုးခိုင်းတာပေါ့...တအားဆောင့်ပေး... ဆောင့် ... ဆောင့် ဆောင့်ပေးစမ်းပါရင်... အား....အား...အီး...”

“ ဆောင့်လိုးတော့ ဘယ်လိုနေလဲ...”

“ ဘွပ်....အ့..အီ...ကျမဖင်ပေါက်ထဲမှာ အု....အိုး....လီးကြီး ပြည် သိပ်ပြီး ..ဘွပ်..ဘု...အမေ့...ဟင်... အရမ်းကို ကောင်းတာပေါ့...ဘွပ်...ဘု ဘု...ဘွပ်..”

“ နို့ကြီးတွေ ဆွဲပြီး ဆောင့်ပေးတာ ကြိုက်လား..”

“ အင်း...ကြိုက်တယ်...ကြိုက်တယ်..ဆွဲပါရင့်...ကျမ နို့တွေကို တအားဆွဲစမ်းပါ.. ဆောင့်လည်း တအားဆောင့်...ရှင်သဘောရှိ လုပ်ပါ... အား...ဟုတ်ပြီ...ကောင်း ...ကောင်း လိုက်တာ.....အိ...ရီး....အား....”

အိပ်ခန်းတံခါးဝတွင် ရပ်ကျန်နေခဲ့လေသော ဆရာမလေး အိုင်ရင်းမှာ သူမ၏ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စတယ်လာ ဖင်လိုးခံ နေရပုံကို အသည်းတုန်အူတုန် ခမန်းပင် ကြည်မြင်နေခဲ့ရသည်..။ စစချင်းတော့ ကြောက်သလို ဖြစ်သည်..။ ဖင်ထဲ လီးချောင်းကြီး ထိုးသွင်းမှုဒဏ်ကို မချိမဆန့်ခံနေရသော စတယ်လာကို ကြည့်ရင်း မိမိကိုယ်တိုင် ဖင်ခံနေရသလို စအိုဝ ကျိန်းတိန်းတိန်း ဖြစ်သည်..။
ထို့ပြင် လီးကြီး မိမိစောက်ပတ်ထဲ ထိုးထည့်လိုးခဲ့စက မိမိလည်း အရမ်းနာခဲရပုံကို ပြန်တွေးမိသည်..။ စောက်ပတ်ထဲ သွင်းတာတောင် နာခဲရသော ထိုလီးကြီး ဖင်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲ အထည့်ခံရသောအခါ မည်မျှလောက် နာမည်ကို စာနာကာ တွေးမိသည်..။
ထိုနည်းတူ စောက်ပတ်ထဲ လီးအဆုံးဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီးနောက် လိုးဆောင့်ပေးသည်အခါ မိမိမှာ နာတာတွေမေ့၍ မကြုံဖူးသော ကာမအရသာကို ထပ်ခံစားခဲ့ရသည်ကို ဆက်တွေးမိရာ ဖင်ထဲ လီးတစ်ချောင်းလုံး အဆုံးဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီး ဖင်ကို ဆောင့်လိုးပေးလာလျှင် စတယ်လာ အရသာတွေ့မှာလား ဟုလည်း သိချင်လာသည်..။ ရင် ဒိတ်ဒိတ် ခုန်ရင်း ဆက်ကြည့်နေမိသည်..။ မကြာပါ..။ စတယ်လာ တစ်ယောက် ဖိလင်တက်ကာ အရမ်းဟော့လာသည်ကို အိုင်ရင်း မြင်တွေ့ရလေတော့သည်..။ အိုင်ရင်းမှာ ယုံပင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေရသည်..။ သူမ၏ ဖင်ဝမှလည်း ယားသလိုလို ဖြစ်လာသည်..။ စောက်ပတ်ထဲတွင်လည်း ပွစိပွစိ လှုပ်ရှားလိုလာသည်..။
စတယ်လာတစ်ယောက် ဖင်ခံရသည်သာမက ပန်းအိဖြူ၏ စောက်ပတ်ရက်ပေးမှုကိုပါ အပီခံရလျက် အရမ်းဖြစ်နေပုံကို ကြည့်ရင်း အိုင်ရင်းလည်း ကာမယမ်းအိုး ပေါက်ကွဲသည်..။

စောက်ပတ်ကို လက်နှင့် ကိုင်ပွတ်ထိုးကလိသည်..။ စအိုကိုလည်း လှမ်းနှိုက်မိသည်..။ လက်တို့နှင့် အားမရနိုင်သောအခါ ဆလင်းဘက်အိတ်ထဲမှ ခရမ်းညိုသီး တစ်လုံးကို အမြန်ထုတ်ယူကာ စောက်ပတ်ထဲ ထိုးသွင်းကလိသည်..။

ဖင်ဝက ပိုယားလာရာ ကျန်ခရမ်းသီးကိုပါ ထုတ်၍ စအိုပေါက်ကို ထိုးကလိသည်..။ စောက်ပတ်နှင့် ဖင်ပေါက်တို့ကို ခရမ်းသီးတစ်လုံးစီ ပြိုင်တူ ထိုးထည့်ကာ အပြတ်ကို အရသာယူသည်..။ အိပ်ခန်းထဲရှိ ဖင်လှိုင်းခန်းကလည်း ကြမ်းသည်ထက် ကြမ်းလာသည်..။ စိုးခိုင်က အပြတ်တွယ်နေသလို ပန်းအိဖြူကလည်း အပီရက်သည်..။ စတယ်လာကလည်း ရက်ရက်ရောရောကို ခံသည်..။ ကြည့်မြင်နေရသော အိုင်ရင်း ပိုဖီလင်တက်သည်..။

ခရမ်းညိုသီးလောက်နှင့် မကျေနပ်နိုင်တော့..။ စိုးခိုင်၏ လီးကြီးကို တမ်းတလာသည်..။ ထိုလီးကြီးနှင့် လှိုင်းတာကို ခံချင်လာသည်..။ ရမ္မက်ထန်ပြင်းလာသော မိန်းမများသည် ဘာကိုမျှ ထောက်ထားစဉ်းစားမှု မရှိတတ်တော့ ထုံးစံအတိုင်း ဆရာမလေး အိုင်ရင်းတစ်ယောက်လည်း ထိုးကလိနေသော ခရမ်းညိုသီးများကို ဖယ်ထုတ်ကာ အိပ်ခန်းထဲသို့ အမြန်ပင် လျှောက်လှမ်းဝင်သွားလေတော့သည်..။

“ ကိုစိုးခိုင်ရယ်...ကျမကိုလည်း လှိုင်းပေးပါအုန်း...ကျမ သိပ်ယားနေပြီ... အရမ်း ခံချင်နေပြီ..လှိုင်းပေးပါနော်...”

အရှက်ကုန်အောင်ပင် နှာထန်နေသော အိုင်ရင်းသည် ခုတင်ဘေးတွင် ရပ်လျက် အလောတကြီး ပြောလိုက်သည်..။

“ ဒီမှာ ...ငါဖင်လှိုင်းခံနေတယ် ဟဲ့... နင်ဒီလောက် ယားနေရင် ခရမ်းသီးနဲ့ ထိုးလိုက်ပါလား...”

ဖင်လှိုင်းခံရတာ အပြတ် အရသာတွေ့လျက် မိန်းမူးလိမ်လူးနေသော စတယ်လာက ပြောသည်..။ စတယ်လာမှာ အိုင်ရင်းလက်ထဲတွင် ခရမ်းသီး နှစ်လုံးကိုင်လျက်သား ပါလာသည်ကို တွေ့၍ မဟုတ်..။ အိုင်ရင်းတစ်ယောက် ခရမ်းသီးကို လက်ကိုင်သုံးကာ ထိုးကလိ ဖီလင်ယူတတ်ပုံကို အကြောင်းသိနေသောကြောင့် ပက်ကနဲ ပြောချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်..။

“ ခရမ်းသီးနဲ့ အယားမပြေပဲ လီးနဲ့ အလှိုင်းခံချင်လို့ပေါ့ .. ဟဲ့...ဒီလီးက ငါ့ကို အရင်လှိုင်းသွားတဲ့လီး..၊ နင် မောင်ပိုင် စီးမထားနဲ့...”

အိုင်ရင်းက ပြန်ပြောသည်..။

“ အလှိုင်းခံချင်ရင် လာ...ဒီဘေးမှာ ကုန်း...”

မိန်းကလေး နှစ်ယောက် လီးကို လှရင်း စကားများ ရန်ဖြစ်တော့မည် အခြေအနေ မရောက်ရအောင် စိုးခိုင်က ကြားဝင်ကာ ပြောလိုက်ရသည်..။ အိုင်ရင်းမှာ လိုးရန် အခေါ်ခံလိုက်ရသည်တွင် တုံ့ဆိုင်းမနေတော့..။ လက်တွင်ကိုင်ထားသော ခရမ်းသီးနှစ်လုံးကို ခုတင်စောင်းတွင် ပစ်တင်ကာ ခုတင်ပေါ် အမြန်တက်လေသည်..။ ခုတင်ပေါ်တွင် စိုးခိုင်တို့ သုံးယောက်ရှိနေလေရာ အိုင်ရင်းမှာ စိတ်ရှိသလောက် မြန်မြန် မတက်နိုင်..။ ဖင်လိုးဖင်ခံ လုပ်နေသော စိုးခိုင်တို့ကို ကွင်းရှောင်နေရသည်..။

“ ဖင်လိုးမှာနော်...ရလား..”

“ ရတယ်...ရတယ်....”

“ ဒါဆို..ဖင်ပေါက်မှာ တံတွေး ဆွတ်ပေးထား...”

“ ဟုတ်.....ဟုတ်....”

ခုတင်ပေါ် တက်လာသော အိုင်ရင်းကို စိုးခိုင်က အပိုင်ပြောလိုက်ရာ၊ ဖင်ရော အဖုတ်ရော ယားနေသော အိုင်ရင်းကလည်း တကုာပြင်းပြင်းနှင့် ပြန်ဖြေ၏..။

“ ကျမ ဖင်ကို ဆက်မလိုးတော့ဘူးလား.....”

ဖင်လိုးခံရတာ ကောင်းနေသော စတယ်လာက ဝင်ပြောသည်..။ လီးက တစ်ချောင်းတည်း ရှိနေပေရာ အိုင်ရင်းကို ဖင်လိုးမည်ဆိုပါက သူမ၏ ဖင်ထဲမှ ထိုလီး ထုတ်သွားရမည် မဟုတ်ပါလား..။ စတယ်လာမှာ လီးအထုတ် မခံချင်ပဲ ဖင်ကို ဆက်ပြီး အလိုးခံချင်နေသည်..။

“ သူ့ဖင်နဲ့ ဆရာမဖင် တစ်လှည့်စီ လိုးပေးမှာပေါ့..။ ပန်းအိရော ခရမ်းသီးတွေ ယူပြီး အားနေတဲ့ အပေါက်တွေထဲ ထိုးထည့် ကလိပေးလိုက်ပါ..။ ရက်တာ စုပ်တာတွေ လည်း လုပ်လိုက်..”

ဖင်ဆက်လိုးပေးစေလိုနေသော စတယ်လာကို ကျေနပ်အောင်ပြောရင်း စိုးခိုင်သည် ပန်းအိဖြူကိုလည်း ဘေးထွက်မနေရအောင် ဆက်ပြောလိုက်သည်..။

“ ဒီမှာ ဖင်တံတွေး ဆွတ်ထားပြီ...လာလိုးလေ...”

အိုင်ရင်းသည် စတယ်လာ၏ ဘယ်ဘက်တွင် ဒူးတုတ် ဖင်ပူးတောင်း ထောင်ကာ ကုန်းလျက် ကိုယ်စအိုဝကိုယ် တံတွေးဆွတ်ပေးပြီးနောက် စိုးခိုင်ကို အငမ်းမရ လှမ်းခေါ်သည်..။

“ ကျမဖင်ကို လေးငါးဆယ်ချက်လောက် တအားဆောင့်ပေးခဲ့စမ်းပါအုံး ရှင့်... ပြီးမှ အိုင်ရင်းကို ဖင်သွားချပါ...နော်..”

စတယ်လာကလည်း အငမ်းမရ ပြောသည်..။ မိန်းကလေးများ ထုံးစံ၊ မိမိဖင်ကိုချနေရာမှ အခြားတစ်ယောက်ကို သွား၍ ဖင်ဆော်မှာကို မနာလိုသလို ဖြစ်၍ တမင်ရစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်..။

“ ဆရာမလေးကလဲဗျာ... ခဏလေးပါ..။ အခု ပြန်လာပြီး ပြောင်းလိုးမှာ... ဟုတ်လား...”

စိုးခိုင်ကလည်း မိန်းမတွေ အတာသိသောကြောင့် စတယ်လာ ဆောင့်လိုးခိုင်းသည်ကို လိုးမပေး...။ လီးကိုသာ ဖင်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်..။ သူသည် စတယ်လာထက် အိုင်ရင်းကို ပိုသဘောကျနေသည် မဟုတ်ပါလား..။ စတယ်လာက ဖင်ခေါင်းကို ကျုံ့၍ လီးကို ညှစ်ထားလေသေးသည်..။ သို့သော် ဆွဲထုတ်သည်တွင် လီးက ဖင်ထဲမှ ကျွတ်ထွက်သည်..။ ဘွတ် ဟု လီးကျွတ်ထွက်သံ မြည်သည်..။

“ စတယ်လာ.... နင် တော်တော် ထနေနော်.. ”

“ အံမယ်.. နင်တော့ မထတဲ၊ အတိုင်း.. သူများ အလိုးခံနေတာ ကြားဖြတ်လာရုတ်တယ်.. ”

“ ဘာ ကြားဖြတ်တာလဲ.. ငါ အလိုးခံနေရက်က နင့်ဆီကို သွားတာ... ၊ အခု ငါပြန်ခေါ်ရ..... အားပါးပါး...အီး ..အား.. အစ်ကိုရဲ့ အရမ်းကြီးပဲ...နာလိုက်တာ.. အား..အား...”

စတယ်လာနှင့် အပြန်အလှန် ပြောနေခိုက် စိုးခိုင်က ဖင်ပေါက်ထဲ လီးကြီး တအားဖိဆောင့် လိုးသွင်းလိုက်ရာ တစ်ချက်တည်းနှင့် လီးက အဆုံးဝင်သွားသည်။ အတွက် အိုင်ရင်းတစ်ယောက် အရမ်းနာလျက် ထွန်ထွန်လူးသွားပြီး အော်ဟစ်မိလေသည်..။
စိုးခိုင်မှာလည်း အိုင်ရင်းဖင်ပေါက်ကို လိုးချင်ဇောအားကြီးကာ စိတ်ထထနှင့် ဖိထိုးချလိုက်ရာ လီးအဆုံးဝင်သွားတော့မှ မိမိ သိပ်များ ကြမ်းလွန်းသွားပြီလား ဟု တွေးမိသည်..။

“ ဆရာမရဲ့ ဖင်ကို လိုးချင်စိတ် လောလို၊ အရှိန်လွန်ပြီး တစ်ချက်တည်းနဲ့ လီးအဆုံးဝင်အောင် သွင်းလိုက်မိတာပါ..။ ဆောရီးနော်...ဆရာမ ဆောရီး..”

“ နင်ကလဲ.. ဖင်ထဲ လီးသွင်းတာ ဒီလောက်တော့ နာတာပေါ့ ဟ.. အသံပြကြီးနဲ့ ကုန်းအော်ရသလား..”

စတယ်လာက ဝင်ပြောသည်..။

“ နင်မခံရတိုင်း ဝင်ကျယ်မနေနဲ့...၊ ဒီမှာ သေတော့မယ်...၊ ဖင်ကွဲသွားပြီလားတောင် မသိဘူး...၊ အရမ်းနာတော့ အော်မိတာပေါ့..”

“ နင်ဖင်ကွဲမှာ ကြောက်ရင် ဆက်မခံနဲ့...၊ အစ်ကို သူ့ဖင်ထဲက ထုတ်ပြီး ကျမဖင်ကို လာလိုး..”

“ အံ့မယ်...ဒီလိုတော့ ဘယ်ရမှာလဲ...၊ ဖင်ထဲ လီးအဆုံးဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီးမှတော့ ဆက်လိုးပေးရမှာပေါ့...၊ ကဲ...အစ်ကို .. ကျမဖင်ကို ကြိုက်သလိုသာ လိုးပေးတော့..”

အိုင်ရင်းမှာ လီးဒဏ်ကြောင့် အရမ်းနာနေသော်လည်း စတယ်လာဘက်ကို ပြောင်းသွားမှာ စိုးသော မိန်းကလေးပီပီ မလိုလားသောကြောင့် မိမိဖင်ကို စိုးခိုင် စိတ်ကြိုက် လိုးနိုင်ရန် ဝကွက်အပ်လိုက်သည်။ တင်ပါးဆုံကြီးကိုလည်း ခါးညွှတ်သွားအောင်ပင် ပင့် ပင့်ထောင်ကျောပေးလိုက်သည်...။

စိုးခိုင် .. အိုင်ရင်း၏ ကားကားအိအိ ဖင်ဆုံကြီးကို လက်ဝါးနှစ်ဘက်ဖြင့် အားရပါးရ ဆုတ်ကိုင်ညှစ်ကာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ဆောင့်လိုးလိုက်သည်..။

အိုင်ရင်း အီးကနဲ အားကနဲ ဖြစ်သည်..။ ထိုအချိန်တွင် ပန်းအိဖြူကလည်း ခရမ်းသီးနှစ်လုံးကို လှမ်းယူလိုက်ကာ ဘယ်အပေါက်ထဲ ထိုးထည့်ရမလဲ ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေသည်..။ ထို့နောက် ယခု လောလောဆယ် လွတ်နေသော စတယ်လာကို လုပ်ပေးတာ အကောင်းဆုံးဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ခရမ်းသီးများကို စတယ်လာ စအိုပေါက်နှင့် စောက်ပတ်ထဲသို့ ပြိုင်တူပင် ထိုးထည့်လိုက်သည်..။

“ အား..ပါး ပါး ပါး.....အီး အူး..ဟူး...အ..အား.....”

စတယ်လာမှာ နာလည်းနာ၊ ကောင်းလည်းကောင်း ဖင်ရောစောက်ပတ်ပါ နှစ်ပေါက်လုံး အီစီမ် လျက် ကော့တက်သွားရလေသည်..။ ထိုအချိန်တွင် စိုးခိုင်ကလည်း အိုင်ရင်း ဖင်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ဆောင့်လိုးသည်..။ အိုင်ရင်းမှာ ဆောင့်၍ နာလှသော်လည်း အရသာလည်း ကောင်းသည့်အပြင် စတယ်လာနှင့် အပြိုင်တူကာ ဖင်ခံနေရသလိုမို့၊ နာကျင်မှုကို အောင်အီး၍ ခံနေလေသည်..။ စိုးခိုင်အဖို့ အိုင်ရင်း၏ ဖင်ကို ဆော်ရသည်မှာ ပိုဖီလင်လာသော်လည်း စတယ်လာနှင့် ပန်းအိဖြူတို့ကိုလည်း သည်အတိုင်းထား၍ မရကြောင်း နားလည်သည်အတွက် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆယ်ချက်လောက် တအားဆောင့်လိုးပြီးနောက် အိုင်ရင်းဖင်ထဲမှ လီးကိုထုတ်သည်..။ ပြီးတော့ စတယ်လာဖက်ကူးကာ ဖင်ပေါက်ထဲ ထိုးကလိနေသော ခရမ်းသီးကို အမြန်ပင် ဆွဲထုတ်ပေးလိုက်သည်..။

“ သူ့စောက်ပတ်ကို လိုးမလို့... ”

စိုးခိုင်က ပြောပြီး စတယ်လာ စောက်ပတ်တွင်ထည့်ထားသော ခရမ်းသီးကို ဆွဲဖြုတ်ပစ်သည်..။ ပြီးတော့ လီးတေ့ကာ ထိုးသွင်းသည်..။ စတယ်လာမှာ တော်တော်လေး နာသော်လည်း ကြိတ်၍ ခံသည်..။ တအိအိ

ညည်းသံသာ ထွက်သည်..။

“ ပန်းအိ... ဖင်ထောင်ကုန်းလိုက်..၊ ဆရာမလေး အိုင်ရင်းက ခရမ်းသီး ယူပြီး ပန်းအိ လုပ်ပေးသလို လုပ်နော်...”

စတယ်လာ၏ စောက်ပတ်ထဲ လီးထိုးသွင်းရင်း စိုးခိုင်က ကျန်မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကို တစ်ဆက်တည်း ပြောလိုက်သည်..။ ပန်းအိဖြူ ချက်ချင်း ကုန်းသည်..။ အိုင်ရင်းကလည်း ခရမ်းသီးနှစ်ခုကို ယူလိုက်သည်..။

“ ဘယ်လိုလဲ... ဆရာမလေး..၊ ဖင်လိုးခံရတာနဲ့ စောက်ပတ်အလိုးခံရတာ ဘယ်ဟာက ကောင်းလဲ..”

စောက်ပတ်ထဲ လီးအဆုံးဝင်အောင် ထိုးသွင်းပြီးသော် အသာဆောင့်လိုးရင်း စိုးခိုင်က မေးသည်..။

“ အင့်...ဟင့်ဟင့်... နှစ်ခုလုံး ကောင်းတာပဲ...”

“ ရော့... ပိုကောင်းအောင် ဒါကြီးကို စုပ်လိုက်...”

အိုင်ရင်းက ပြောပြီး စတယ်လာ့ ပါးစပ်ထဲ ခရမ်းသီး တစ်လုံး ထိုးထည့်သည်..။ ကျန်ခရမ်းသီးကို တော့ မိမိအဖုတ်ထဲ ထိုးကလိသည်..။

စိုးခိုင်သည် စတယ်လာ၏ စောက်ပတ်ကို ဆယ်ငါးချက်လောက် ဆောင့်လိုးပြီးနောက် ပန်းအိဖြူဘက်သို့ ပြောင်းသည်..။ ထိုသို့အပြောင်းတွင် အိုင်ရင်းသည် ခရမ်းသီးနှစ်ခုကို စတယ်လာ့ လက်ထဲ ထိုးထည့်ပြီး ပန်းအိဖြူအနားတွင် အမြန်သွားကုန်းသည်..။ စိုးခိုင်သည် ပန်းအိဖြူကို စောက်ပတ်ထဲ လီးထိုးထည့်ကာ ဆယ်ချက်ဆောင့်သည်..။ ပြီးတော့ ဖင်ပေါက်ထဲ ပြောင်းထည့်ကာ ငါးချက် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်လိုးသည်..။ စတယ်လာက အိုင်ရင်း၏ ဖင်နှင့် စောက်ပတ်ထဲသို့ ခရမ်းသီးနှစ်ခုကို ပြိုင်တူ ထိုးထည့်မွှေကလိသည်..။ ပန်းအိဖြူကို အလှည့်ပေးပြီးနောက် စိုးခိုင် အိုင်ရင်းဘက် ကူးလာသည်..။ စတယ်လာက ခရမ်းသီးများကို ဖယ်ထုတ်မပေး..။

“ ဟိုမှာ.. ငါ့ကို ပြောင်းချတော့မယ်..။ ခရမ်းသီး တွေ ဖယ်ထုတ်တော့လေဟာ... နင့်ခရမ်းသီးတွေ ထိုးထားတာ ဘယ်လိုလုပ်လိုးမှာလဲ..”

အိုင်ရင်းက ပြောသည်...။

“ ပါးစပ်အားနေတာပဲ... သူ့ပါးစပ်ကို လိုးပေးလိုက်ပါလား..”

စတယ်လာက ပြောရာ၊ စိုးခိုင်သည် အကြိုက်တွေ့ကာ အိုင်ရင်း၏ ပါးစပ်ထဲ လီးထိုးထည့်၍
လိုးပါလေတော့သည်..။
ထိုနေ့က စိုးခိုင်မှာ ဆော်သုံးပွေကို အပြတ်ထိန်းလျက် အပိုင်ကို လိုးပစ်ခဲ့လေတော့သတည်း...။

++++
ပြီးပါပြီ...။

ဖတ်မှတ်သိမ်းဆည်းရလွယ်ကူအောင်(<http://achittatkatho.net>)မှ ကူးယူပြီး PDF
ဖိုင်ဖန်တီးပေးလိုက်သည်။
(ဒေါက်တာချက်ကြီး)